Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

DE SAMVIRKENDE DANSKE ANDELS-SVINESLAGTERIERS GENSIDIGE SØ- OG KRIGSFORSIKRINGSSELSKAB

BERETNING FOR ÅRENE 1914—1964

ved P. J. SVARE

Indenfor De samvirkende danske Andels-Svineslagteriers gensidige Søforsikringsselskab indtræffer der i september måned 1964 to mærkedage.

Den 22. september 1914 påbegyndte andelsslagteriernes søforsikring sin virksomhed, og det er således pr. denne dato i år 50 år siden, at andelsslagterierne startede deres eget søforsikringsselskab.

Den 2. september 1939 oprettede andelsslagterierne deres eget krigsforsikringsselskab, som afd. B under søforsikringen, og det er således pr. denne dato i år 25 år siden, at den nuværende krigsforsikringsafdeling blev oprettet.

Under den første verdenskrig havde andelsslagterierne også deres eget krigsforsikringsselskab, men dette fik kun en kortere levetid, idet krigsforsikringen ophævedes få år efter den første verdenskrigs afslutning, da krigsforsikringsrisikoen indgik under søforsikringen.

De følgende afsnit vil give en historisk oversigt over de forskellige faser indenfor andelsslagteriernes sø- og krigsforsikring. Specielt under de to verdenskrige er forholdene for søforsikringen påvirket af krigsforholdene.

Årene 1899–1914 – den fælles afdækning.

I årene 1897 og 1898 arbejdede man indenfor andelsslagteriernes fællesbestyrelse på oprettelsen af et eget søforsikringsselskab for andelsslagteriernes forsendelser.

Efter de fra slagterierne modtagne oplysninger angående betalte præmier, og de til slagterierne betalte erstatninger, var tanken om oprettelse af eget selskab ret tillokkende. Efter de indhentede oplysninger var der af de bestående 19 andelsslagterier betalt ca. 120.000 kroner i præmier og kun udbetalt ca. 10.000 kroner i skader i tidsrummet fra de forskellige slagteriers start og indtil 1897.

Fra de forskellige private forsikringsselskaber blev der gjort et stort arbejde for at beholde andelsslagteriernes søforsikring for assurance-markedet, ligesom det fra forsikringskyndiges side forholdtes bestyrelsen den store risiko, der var forbundet med at oprette eget selskab, når selskabet ikke igennem re-assurance afdækkede nogen del af risikoen.

Sideløbende med disse overvejelser havde man anmodet forskellige forsikringsselskaber om at give tilbud på søforsikring af andelsslagteriernes produkter til England, Tyskland og Skandinavien under forudsætning af en fælles afdækning af samtlige andelsslagteriers sø- og transportforsikringer.

Resultatet af de forskellige overvejelser blev, at man opgav tanken om at starte eget selskab, hvorimod man i stedet for enedes om at foretage en fælles afdækning af sø- og transportforsikringen,

hvorved det var muligt at opnå en del præmiebesparelse, og slagteriernes stilling som forsikringstager blev stærkere, end når hvert enkelt slagteri havde sin egen forsikringsaftale.

I oktober måned 1898 afsluttedes en 5-årig kontrakt med det

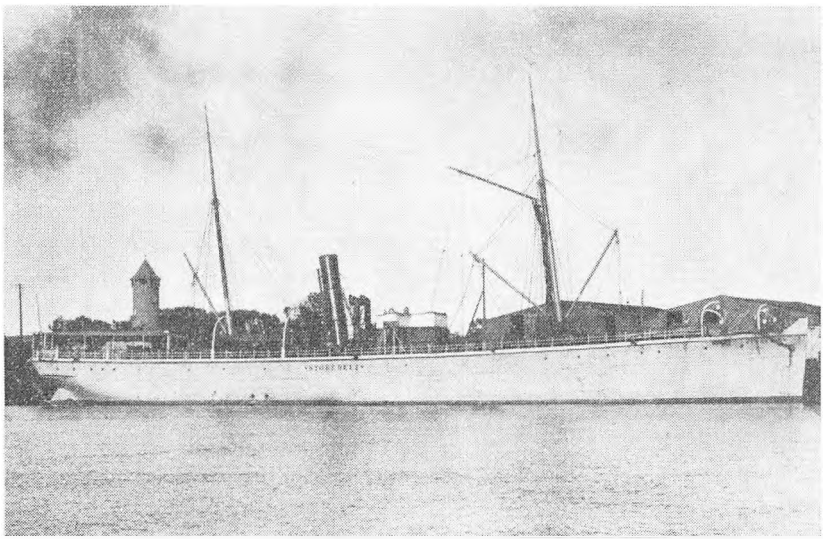

s.s. »STOREBELT« *Byggeår 1880* Newcastle- samt Grimsby-ruten

herværende generalagentur for Rheinisch-Westfälischer-Lloyd, Transport-Versicherung-Aktien-Gesellschaft, og bestyrelsen for De samvirkende danske Andelsslagterier på 22 slagteriers vegne.

Forsikringen skulle påbegyndes 1. januar 1899, og de slagterier, der havde løbende forsikringer, indtrådte i kontraktforholdet, efterhånden som deres gældende forsikringer udløb.

Kontrakten blev delt i 2 afdelinger, nemlig en general-police for:

Alle forsendelser fra Esbjerg til Parkeston, Harwich og Grimsby med total maksimum på *kr. 300.000,—*.

Denne general-police deltes mellem Rheinisch-Westfälischer-Lloyd, Continentalt forsikringsselskab og »Agrippina«, således at hver af selskaberne hæftede for kr. 100.000 ⅓ af generalpolicens totalmaksimum.

Den anden general-police omfattede:

Alle forsendelser med damper fra alle danske havne til engelske eller skotske østkysthavne med undtagelse af ruterne Esbjerg/Parkeston-Harwich, Esbjerg/Grims-

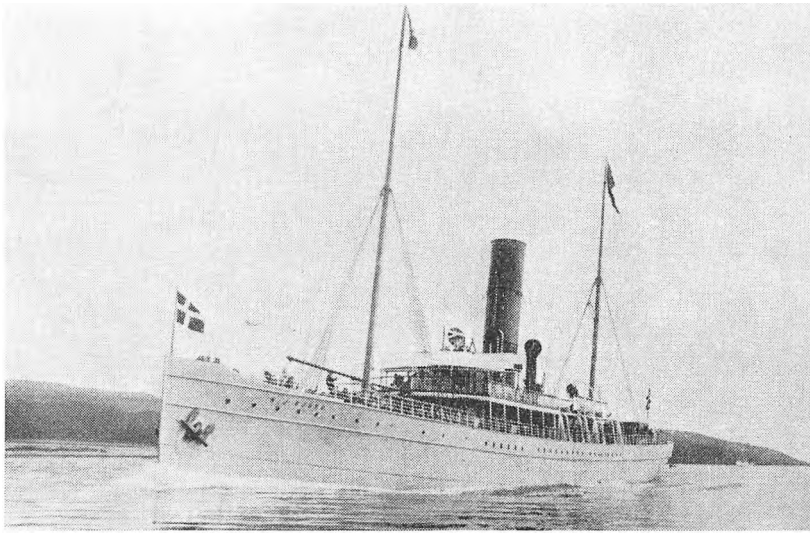

s.s. »N. J. FJORD« *Byggeår 1896* Harwich- samt Grimsby-ruten

by samt fra danske havne til Christiania, Kiel, Lübeck, Warnemünde og Hamburg. Maksimum under denne police var *kr. 100.000,—*.

Denne general-police blev overtaget udelukkende af Rheinisch-Westfälischer-Lloyd.

Præmie- og forsikringsbetingelser var ens under begge general-policerne, nemlig, præmie ⅝ ‰ ÷ 5 % rabat samt en tillægs-præmie for evt. damperomladning i København.

Forsikringen dækkede ikke krigsrisiko og for partikulære beskadigelser, kun når disse var en følge af stranding, ild eller kollision.

Forsikringsopgaverne, der fra først af blev sendt direkte fra slagterierne til Rheinisch-Westfälischer-Lloyd's agentur, gik fra 1904 gennem fælleskontoret, således at fælleskontoret foretog bearbejdelsen af de indkomne forsikringsanmeldelser og udfærdigede den

samlede oversigt for hvert skib, hvorefter fælleskontoret tilsendte generalagenturet opgave over ladningerne på de forskellige skibe

Ovennævnte selskaber havde andelsslagteriernes søforsikring indtil ultimo december 1913.

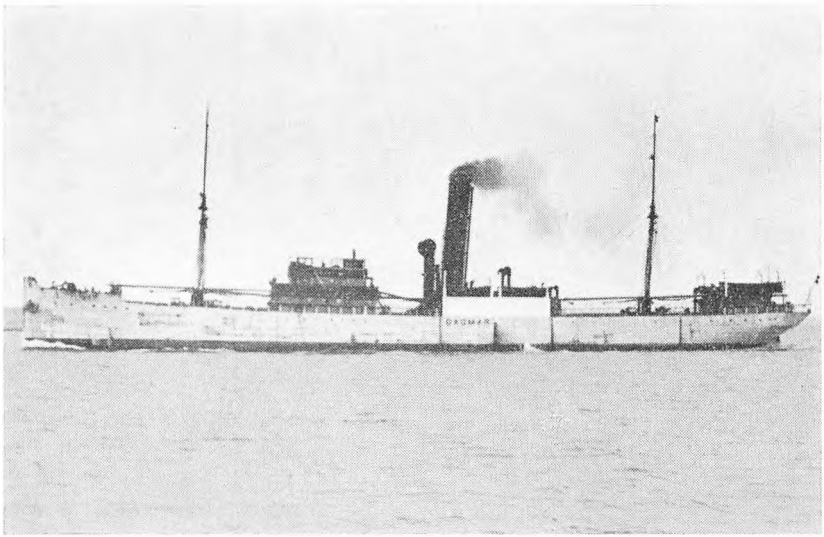

s.s. »DAGMAR« *Byggeår 1903* Kbhvn.-London-ruten

I forsikringsbetingelserne var der i de forløbne år sket forskellige ændringer, således var general-policens maksimum blevet forhøjet til kr. 500.000, og præmien ændret til $^1/_{20}$ % ÷ 6 % rabat. Endvidere tilfaldt der slagterierne efter hvert forsikringsårs slutning en andel på 7½ % af nettooverskuddet på forretningen, efter at de i årets løb indtrufne skader og selskabernes omkostninger, ansat til 25 %, var fradraget.

Ved de tilbud, der blev indhentet for den nye femårsperiode fra 1. januar 1914, var det atter et tysk selskab, forsikringsselskabet »Allianz«, der gav det billigste tilbud, hvorefter dette selskab overtog forsikringen fra og med 1. januar 1914 på følgende betingelser:

»General-policen omfatter alle varer, særlig slagteriprodukter og æg, der afsendes pr. damper og bane for

egen og/eller fremmed regning fra alle danske havne eller pladser til Storbritannien og Irland via engelske og skotske østkysthavne. Tyskland, Frankrig, Schweiz, Holland, Belgien, Norge og Sverige vice versa.«

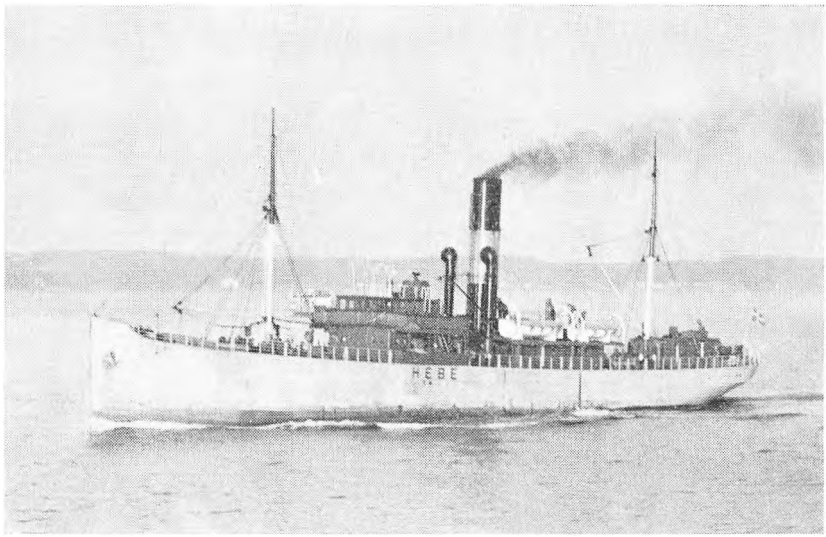

s.s. »HEBE« *Byggeår 1912* Leith- samt Newcastle-ruten

General-policens maksimum var 600.000 kroner pr. enkelt damper.

Præmien var følgende:

Fra danske pladser til Storbritannien og Irland via engelske og skotske østkysthavne, Norge og Sverige — Bergen og Stockholm incl.

36 øre pr. 1.000 kroner.

For forsendelser pr. bane fra alle danske pladser til Tyskland — også via Kiel eller Gedser — Frankrig, Schweiz, Holland og Belgien.

27 øre pr. 1.000 kroner.

Evt. andre forekommende ruter efter nærmere overenskomst.

»Jernbanerisiko fra afgangsstedet til bestemmelsesstedet — omladning indbefattet — er includeret i denne police. Varerne er forsikret mod brandfare på kaj, toldbod og jernbanestation indtil 14 dage efter varens ankomst til bestemmelsesstedet.«

Forsikringsbetingelserne var iøvrigt på basis af her gældende coutume og konventionen af 2. april 1850 med klausulen »fri for beskadigelse« undtagen i tilfælde af stranding, ild og kollision.
— Ved hvert års slutning ydes der slagterierne en tantieme af 10 % på den fortjente nettopræmie. Denne fastsættes ved af den samlede brutto-præmie at fradrage 25 % til administrationsomkostninger samt betalte skader.

Pr. 1. januar 1914 omfattede den fælles afdækning 25 slagterier.

1914 – starten af andelsslagteriernes søforsikring.

Forsikringen i »Allianz« fik ingen lang levetid. Verdenskrigens udbrud, der forårsagede en omvæltning i hele den internationale handels- og finansverden, derunder også det internationale reassurancemarked, skabte for andelsslagteriernes tyske søforsikringsforbindelse den situation, at det tyske selskab havde risikoen for forsendelser fra Danmark til en af Tysklands fjender.

I første omgang stillede det tyske selskab krav om præmieforhøjelse, og dette gik slagterierne også med til, men kravet om præmieforhøjelse blev stadig gentaget. — Den 15. september 1914 udvekstedes følgende skrivelse, der giver et tydeligt billede af den usikre situationsbedømmelse i krigens første måneder: — Fra fælleskontoret til herr Martin Meyer, generalagent for »Allianz«:

> »I anledning af Deres skrivelse af 14. ds. meddeles, at vor søforsikringspolice naturligvis vedvarende er i kraft og Deres selskab løber risikoen indtil forholdet hæves efter fælles overenskomst.
>
> Indtil videre indgår vi på at betale en præmie af 75 øre for forsendelser, der går til engelske vestkysthavne.
>
> I tiden fra 4. september — 15. september beregnes præmien til 55 øre.«
>
> Efterskrift — »Da De idag meddeler, at præmien er forhøjet til ¼ %, betales denne præmie, indtil anden overenskomst foreligger.«

På foden af brevet bekræfter herr Meyer på »Allianz«s vegne at være indforstået med ovennævnte.

2 dage senere, den 17. september 1914, modtog fælleskontoret fra »Allianz«s generalagent opsigelse af forsikringsforholdet i følgende skrivelse.

> »Efter modtaget telegram fra Allianz«:«
> »Ersuchen um sofortige Aufhebung Polize Andels Slagterierne« er vor police med Dem altså ophævet, og vor risiko ophører, såsnart De har ordnet assurance med et andet selskab. Imødeseende Deres æ/ bekræftelse herpå.
>
> for »Allianz«
> *Martin Meyer.*«

Opsigelsen blev anerkendt, og man stod nu overfor den opgave hurtigst muligt at skulle fremskaffe anden og helst billigere assuranceordning for slagteriernes søforsikring. — Fællesbestyrelsen blev straks indkaldt til møde, og meddelelse om opsigelsen blev tilstillet de i den fælles afdækning deltagende slagterier.

I 1914 havde fællesbestyrelsen følgende medlemmer:

formand: landstingsmand J. Sørensen-Saksager,
næstformand: direktør Ole Olsen, Haslev,
sognefoged Søren Jensen, Hyldegården,
gårdejer L. Jakobsen, Nygårde,
landstingsmand J. Theilmann,
direktør Møller, Silkeborg,
direktør Th. Boyer,
sekretær: Fr. Jensen.

Fællesbestyrelsens overvejelser resulterede i, at man foreslog slagterierne at oprette et eget forsikringsselskab.

Antallet af slagterier under den fælles afdækning var på opsigelsestidspunktet steget til 31, og alle disse slagterier gav fællesbestyrelsens forslag deres tilslutning.. Andelsslagteriernes eget søforsikringssselskab var herefter en kendsgerning.

Det nye selskab overtog risikoen fra og med den *22. september 1914*.

Foreløbig general-police og vedtægter udsendtes fra fælleskontoret den 30. september, og samme dag fik de øvrige slagterier med-

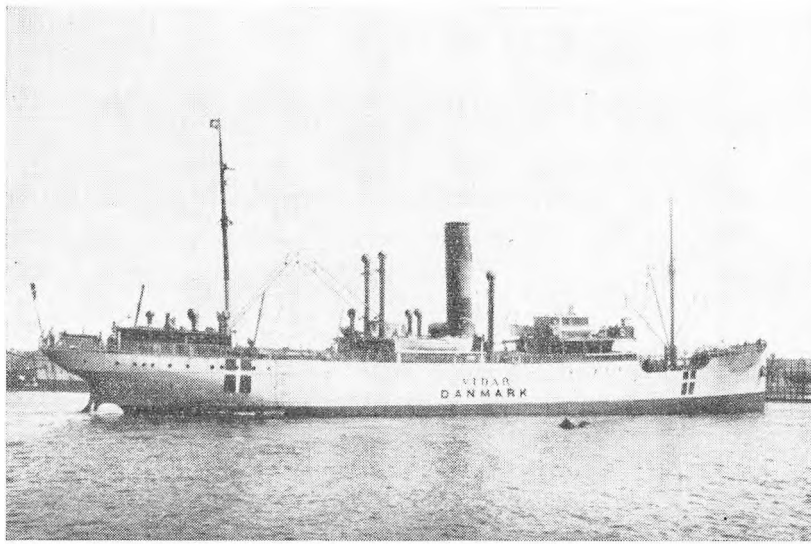

s.s. »VIDAR« *Byggeår 1915* Kbhvn.- samt Esbjerg-London-ruten

delelse om det nye selskabs start, idet man udtrykte håbet om, at samtlige andelsslagterier ville slutte sig til forsikringen.

På et delegeretmøde den 19. oktober 1914 blev vedtægter og forsikringsbetingelser endelig vedtaget.

I vedtægterne hedder det:

»Under navn af

DANSKE ANDELSSLAGTERIERS SØFORSIKRING

har vi undertegnede andelsslagterier: Hjørring, Nørresundby, Skanderborg, Odder, Horsens, Skelskør, Svendborg, Bogense, Ringsted, Roskilde, Kalundborg, Køge, Haslev, Masnedsund, Nykøbing F., Maribo, Nakskov, Rønne, Grenaa, Hobro, Randers, Løgstør, Sorø, Brønderslev, Sæby, Nykøbing M., Bjerringbro, Vejle, Nykøbing Sj., Holbæk og Aars, oprettet en gensidig søforsikringsforening og herfor fastsat følgende *vedtægter:*

§ 1.

Foreningens formål er ved gensidighed at yde medlemmerne dækning mod det tab, som de måtte lide ved sø- eller transportskade på deres vareforsendelser.

Foreningens hjemsted er København.

Firmaet tegnes af bestyrelsens formand i forening med sekretæren.

§ 2.

Medlem kan ethvert under samvirksomheden stående andelsslagteri til enhver tid blive mod som indskud at betale et beløb svarende til, hvad de øvrige medlemmer måtte have opsparet gennem grundfonden. Beløbet udregnes på den måde, at det samlede antal svin, som i det foregående kalenderår er slagtet på medlemmernes slagterier, divideres ind i grundfonden, og med det derefter fremkomne tal multipliceres antallet af de svin, der på det tiltrædende slagteri måtte være slagtet i det foregående kalenderår.

§ 3.

Udmeldelse af foreningen kan kun ske med ½ års varsel til et kalenderårs udløb og tidligst til den 31. december 1918. Udtrædende medlemmer er først løst fra deres forpligtelser overfor foreningen, når samtlige de inden vedkommende års udløb indtrufne skader er endeligt afviklede.

Ved udmeldelsen fraskriver vedkommende medlem sig ethvert krav på grundfonden eller andre foreningen tilhørende aktiver.

§ 4.

Foreningen ledes af dens bestyrelse, der til enhver tid skal være den samme bestyrelse som bestyrelsen for de samvirkende danske andelsslagterier. De daglige forretninger varetages af samvirksomhedens sekretær. Anerkendelse af skader foretages af forretningsudvalget. Iøvrigt gælder for ledelsen af foreningen de samme regler, som til enhver tid er gældende for de samvirkende danske andelsslagterier.

§ 5.

Generalforsamlingen, hvor hvert medlem har een stemme, har den øverste myndighed i alle foreningens anliggender. Den indvarsles med 8 dages varsel af bestyrelsens formand ved skriftlig meddelelse til hvert af medlemmerne, indeholdende dagsordenen. Generalforsamlingen afholdes, når bestyrelsen finder det fornødent, eller når ⅓ af foreningens medlemmer skriftligt fremsætter begæring derom med opgivelse af de emner, der ønskes forhandlede.

Beslutning kan kun tages i de på dagsordenen opførte sager, og stemme kan kun afgives af personligt tilstedeværende medlemmer. Medens generalforsamlingens beslutninger iøvrigt tages ved simpel stemmeflerhed, kræves der til vedtægtsændringer — derunder ophævelse eller sammenslutning med et andet selskab — såvel som til ændring af præmietsatserne, at ⅔ af medlemmerne er repræsenteret ved generalforsamlingen, og at forslaget vedtages med ⅔ af de afgivne stemmer. Til ophævelse af foreningen kræves yderligere, at en sådan vedtagelse gentages på en derefter med 14 dages varsel indkaldt ny generalforsamling.

Ordinær generalforsamling afholdes hvert år på samme dag som fællesvirksomhedens ordinære generalforsamling.

§ 6.

Forsåvidt foreningens midler ikke måtte være tilstrækkelige til at dække indtrufne skader, skal det overskydende beløb pålignes medlemmerne i forhold til det antal svin, som i det foregående kalenderår er slagtet på de slagterier, der i øjeblikket er medlemmer.

§ 7.

Foreningens regnskabsår er kalenderåret. Regnskabet, der føres af sekretæren og revideres af fællesvirksomhedens revisorer, fremlægges til godkendelse på den ordinære generalforsamling. Regnskabet skal indeholde fornødne henlæggelser til dækning af uafløben risiko og de ved regnskabsårets afslutning anmeldte, men endnu ikke regulerede skader.

§ 8.

Regnskabsårets overskud henlægges til grundfonden, indtil denne har nået en størrelse af 500.000 kroner. Henlæggelsen skal foretages i sådanne betryggende midler, som bestyrelsen til enhver tid måtte vedtage. Ved bestemmelsen af ovennævnte beløb bliver de pågældende værdipapirers nominalbeløb afgørende. Når grundfonden har nået anmeldte størrelse, og sålænge den beholder denne, træffer den ordinære generalforsamling beslutning om, hvorledes der skal forholdes med det særlige overskud.

§ 9.

I tilfælde af foreningens ophævelse fordeler bestyrelsen den tilstedeværende formue efter reglerne i § 6.

§ 10.

Eventuelle uoverensstemmelser mellem foreningen og dens medlemmer skal afgøres ved voldgift og kan under ingen omstændigheder forelægges domstolene eller administrationen.

Voldgiftsretten består af 5 medlemmer, hvoraf det pågældende slagteri vælger de 2 og foreningens bestyrelse andre 2, hvorefter de 4 i forening vælger rettens formand. Kan stemmeflerhed ved dette valg ikke opnås, udnævnes formanden af formanden for den faste voldgiftsret i København.

Bemærk vedtægternes § 2 angående optagelse af nye medlemmer, § 3 angående udmeldelse samt § 6 angående fordelingen af eventuelt underskud.

Præmie og forsikringsbetingelser blev nærmere fastsat i en sålydende *general-police:*

Danske Andelsslagteriers Søforsikring forsikrer herved andelsslagteriet i ..... fra den ..... 19..... kl. 12 middag mod sø- og transportskade på alle dets eksportforsendelser pr. damper og bane for egen eller fremmed regning såvel som for alle dets vareforsendelser fra udlandet pr. damper og bane.

Foreningen forpligter sig til at overtage og slagteriet til at afgive i forsikring alle forsendelser af sånævnte art.

Forsikringen dækker transportrisikoen lige fra afgangsstedet til bestemmelsesstedet — omladning indbefattet — samt yderligere brandfaren på kaj, toldbod og jernbanestation indtil 14 dage efter varens ankomst på bestemmelsesstedet, for så vidt der da ikke for sidstnævnte risiko måtte være tegnet særlig brandforsikring.

For forsikringen gælder herværende coutume, konventionen af 2. april 1850 og de københavnske policebetingelser.

Forsikringssummen er fakturabeløbet med tillæg af 10 % handelsavance, forsikringspræmie, fragt og andre forsendelsesomkostninger.

Forsikringsanmeldelse skal indsendes til foreningens kontor i København samtidig med konossementets eller fragtbrevets udstedelse.

Vareforsendelse, for hvilken konossementet måtte være udstedt »til ordre«, skal også være indbefattet under denne general-police, når det kan bevises, at forsendelsen er afskibet af det forsikrede slagteri for egen eller fremmed regning eller af et firma, som på forhånd er godkendt af foreningen.

Præmien fastsættes som følger for hver enkelt forsendelse, men ensartet hele året rundt:

1. Fra danske pladser til Storbritanien og Irland via engelske og skotske østkysthavne, samt til Norge og Sverige — eller omvendt.
   50 øre pr. 1.000 kroner.
2. Fra danske pladser til engelske og skotske vestkysthavne — eller omvendt.
   60 øre pr. 1.000 kroner.
3. Fra danske pladser pr. bane til Tyskland — også via Kiel eller Gedser — Frankrig, Schweiz, Holland og og Belgien — eller omvendt.
   40 øre pr. 1.000 kroner.

For eventuelle andre ruter fastsættes præmien af foreningens bestyrelse.

Præmien indbetales en gang om måneden til foreningens kontor, eller det pengeinstitut, som foreningen anviser.

Slagteriet erklærer sig særlig bekendt med reglen i vedtægternes § 6 om eventuelt efterskuds opkrævning og underkaster sig i et og alt nævnte vedtægter samt de ændringer deri og præmiesatserne, som på vedtægtsmæssig måde måtte blive vedtaget.

Denne general-police kan kun opsiges med et halvt års varsel til et kalenderårs udløb og tidligst til 31. december 1918.

Nærværende forsikring dækker ikke mod krigsrisiko.

Krigsforsikringen under verdenskrigen 1914–18.

Som verdenskrigen blev den direkte årsag til stiftelsen af andelsslagteriernes eget søforsikringsselskab, foranledigede den tillige, at alle andelsslagterierne, med undtagelse af 3 slagterier, få dage efter krigens udbrud enedes om at stå solidarisk om de mulige tab, der kunne opstå som følge af krigssituationen, således at fordelingsgrundlaget for de eventuelle krigsskader var i forhold til det på de respektive slagterier i tidsrummet fra 1. januar 1914 til 31. december s. å. slagtede antal svin.

Selvom krigsforsikringen til at begynde med var et selvstændigt selskab, var sø- og krigsforsikringens virksomhed gennem krigsårene 1914—18 så stærkt knyttet til hinanden, at krigsforsikringens virksomhed må omtales sideløbende med søforsikringens.

På delegeretmødet den 19. oktober 1914 vedtoges følgende vedtægter:

»Under navn af

Danske Andelsslagteriers Krigsforsikring

har vi undertegnede andelsslagterier: Hjørring, Nørresundby, Skanderborg, Odder, Horsens, Skelskør, Svendborg, Bogense, Ringsted, Roskilde, Kalundborg, Køge, Haslev, Masnedsund, Nykøbing F., Maribo, Nakskov, Rønne, Grenå, Hobro, Randers, Løgstør, Sorø, Brønderslev, Sæby, Nykøbing M., Bjerringbro, Vejle, Nykøbing Sj., Holbæk, Aars, Hadsten, Hammel, Silkeborg, Viborg, Kolding, Skive, Ebeltoft,

Odense, Fåborg, Slagelse, Frederikssund og Hillerød oprettet en gensidig krigsforsikringsforening og herfor fastsat følgende

VEDTÆGTER

§ 1.

Foreningens formål er ved gensidighed at yde medlemmerne dækning mod det tab, som de måtte lide ved krigsskade på deres vareforsendelser.

Foreningens hjemsted er København.

Firmaet tegnes af bestyrelsens formand i forening med sekretæren.

§ 2.

Medlem kan ethvert under samvirksomheden stående andelsslagteri blive.

§ 3.

Foreningen ledes af dens bestyrelse, der til enhver tid skal være den samme som bestyrelsen for de samvirkende danske andelsslagterier. De daglige forretninger varetages af samvirksomhedens sekretær. Anerkendelse af skader foretages af forretningsudvalget. Iøvrigt gælder for ledelsen af foreningen de samme regler, som til enhver tid er gældende for de samvirkende danske andelsslagterier.

§ 4.

Generalforsamlingen, hvor hvert medlem har een stemme, har den øverste myndighed i alle foreningens anliggender. Den indvarsles med 8 dages varsel af bestyrelsens formand ved skriftlig meddelelse til hvert af medlemmerne, indeholdende dagsorden.

Generalforsamling afholdes, når bestyrelsen finder det fornødent, eller når 1/3 af foreningens medlemmer skriftligt fremsætter begæring derom med opgivelse af de emner, der ønskes forhandlede.

Beslutning kan kun tages i de på dagsordenen opførte sager, og stemme kan kun afgives af personligt tilstedeværende medlemmer.

Medens generalforsamlingens beslutninger iøvrigt tages ved simpel stemmeflerhed, kræves der til vedtægtsændringer — derunder ophævelse af foreningen eller sammenslutningen med andet selskab — at 2/3 af medlemmerne er repræsenterede ved generalforsamlingen, og at forslaget vedtages med 2/3 af de afgivne stemmer. Til ophævelse af foreningen kræves yderligere, at en sådan vedtagelse gentages på en derefter med 14 dages varsel indkaldt ny generalforsamling.

Ordinær generalforsamling afholdes hvert år på samme dag som fællesvirksomhedens ordinære generalforsamling

§ 5.

Indtrufne skader pålignes medlemmerne i forhold til de af hver især afsendte værdier.

§ 6.

Foreningens regnskabsår er kalenderåret. Regnskabet, der føres af sekretæren og revideres af fællesvirksomhedens revisorer, fremlægges til godkendelse på den ordinære generalforsamling.

§ 7.

I tilfælde af foreningens ophævelse fordeler bestyrelsen eventuelle tilstedeværende formuer efter reglerne i § 5.

§ 8.

Eventuelle uoverensstemmelser mellem foreningen og dens medlemmer skal afgøres ved voldgift og kan under ingen form forelægges domstolene eller administrationen.

Voldgiftsretten består af 5 medlemmer, hvoraf det pågældende slagteri vælger de 2 og foreningens bestyrelse andre 2, hvorefter de 4 i forening vælger rettens formand. Kan stemmeflerhed ved dette valg ikke opnås, udnævnes formanden af formanden for den faste voldgiftsret i København.

Grundlaget for krigsforsikringen var stadig, som man enedes om i augustdagene, at der ikke indbetaltes nogen præmie, men at medlemmerne stod solidarisk om eventuelle krigsskader. I § 5 bestemmes dog, at grundlaget for fordelingen af eventuelle skader skal være forholdet mellem de afsendte værdier, i stedet for forholdet mellem antal slagtede svin i 1914.

Tiden fra selskabernes start til den uindskrænkede ubådskrig begyndte i februar 1917.

For *søforsikringen* må dette tidsrum betegnes som en rolig periode uden større begivenheder.

For *krigsforsikringen* var det ligeledes en rolig periode, dog indtraf der i februar 1915 en forværring af situationen, idet Tyskland erklærede farvandene omkring Storbritanien for krigszone. Dette foranledigede andelsslagteriernes krigsforsikring til fra 15. februar at reassurere de ⅔ af værdien af de til England afsendte varer i »Dansk-Krigs-Søforsikring for varer«. — Maksimum pr. skib 1.000.000 kroner.

Præmien var 1½ %. Præmiebeløbet for de ⅔ betaltes direkte til »Dansk-Krigs-Søforsikring for Varer«. For den ⅓, som andelsslagteriernes krigsforsikring løb for egen regning, opkrævedes der ikke nogen præmie.

Et af slagterierne, nemlig Hillerød, deltog ikke i reassurancen.

På delegeretmødet den 29. marts 1915 blev det vedtaget at ophøre med reassurancen, samt at slagterierne hver for sig skulle henlægge 1 % af slagteriets omsætning til et krigsforsikringsfond. — Fællesbestyrelsen havde tidligere henstillet til slagterierne at henlægge 1 krone pr. svin, men den nye vedtagelse var en forpligtelse.

Delegeretmødet den 3. juli 1915 vedtog følgende forslag:

> »Slagteriernes krigsforsikring omfatter alle forsikrede varer under disses transport i et krigsførende land, altså fra afgangsstedet til bestemmelsesstedet.«

Fælleskontoret udsendte den 5. juli meddelelse herom, og at meddelelsen var at betragte som et tillæg til krigsforsikringens vedtægter.

Fra krigsforsikringens start og til februar 1917 indtraf kun een skade, der fik erstatningsfølger for krigsforsikringen. — Damperen »VIDAR« blev i juli 1916 opbragt, og ladningen beslaglagt af tyskerne, men den tyske regering betalte efter lange forhandlinger værdien af de opbragte varer. — Erstatningen gav endda krigsforsikringen et lille overskud, efter at omkostninger og renteudgifter til slagterierne var afholdt.

Erstatningsbeløbet indgik først i maj måned 1917. Afregningen af skaden findes derfor i regnskabet for året 1917.

Den sparede præmie var således ren fortjeneste. Pr. ult. 1915 foreligger der en oversigt over krigsforsikringen i tiden 1/8 1914 —31/12 1915. Forsikringsbeløbet for dette tidsrum androg ialt *kr. 211.597.044,—*, hvilket efter den almindelige præmie 1½ % gav et præmiebeløb på *kr. 3.173.955,67*, heraf var der i reassurancepræmie fra 15/2—29/3 1915 betalt *kr. 196.746,50*, således at den reelle besparelse blev *kr. 2.977.209,17*.

For 1916 foreligger ingen opgørelse, men den sparede krigspræmie vil selv med en lavere præmiesats andrage ikke under ca. *1.500.000 kroner*.

Den uindskrænkede ubådskrig 1917–1918.

Tysklands proklamation af den uindskrænkede ubådskrig fra 5. februar 1917 ændrede med et slag betingelserne for de neutrale staters handel og skibsfart på England. Slagterierne standsede slagtningen af svin i ca. 1 uge, og eksporten til England var indstillet i hele februar måned.

Standsningen i eksporten gav fællesbestyrelsen tid til at overveje krigsforsikringsspørgsmålet. Forholdene var vanskelige, assurancemarkedet var usikkert, man var ikke klar over risikoens størrelse, og samtidig var der mangel på reassurancedækning. Herhjemme

som i andre lande gik det således, at staten trådte til og på lige linie med assuranceselskaberne overtog en del af risikoen.

Fra slagterierne fik bestyrelsen fuldmagt til at foretage reassurance af krigsforsikringen i den udstrækning, bestyrelsen fandt det formålstjenligt, og i et bestyrelsesmøde den 21/2 1917 vedtog man at søge krigsforsikringsdækning for varernes fulde værdi.

Forsikringsdækningen kan for denne tid deles i 4 perioder.

1. periode.

I tiden 1/3—21/4 var krigsforsikringen delt i 2 dele.
1 del for rejsen Danmark-Bergen.
1 del for rejsen Bergen-England.

For rejsen Danmark-Bergen var forsikringen tegnet således:
Dansk Krigs-Søforsikring for Varer —
maks. kr. 1.000.000 pr. skib.
Fa. Julius Heckscher og andre selskaber — resten.

For den første damper, der afgik, havde andelsslagteriernes krigsforsikring dog et beløb på kr. 85.000 for egen regning.

For rejsen Bergen-England var forsikringen tegnet således:

Den første damper:
Dansk Krigs-Søforsikring for Varer
maks. kr. 1.000.000 pr. skib (mejerier + slagterier)
Staten en del af det overskydende beløb.
Slagterierne — resten, der reassureredes i engelske selskaber v/ overretssagfører Fabricius.
I tiden 1/3—3/3.
I engelske selskaber v/ overretssagfører Fabricius.

På grund af diskussion om forsikringssummen blev præmien for afskibningerne, forsikret v/ overretssatgfører Fabricius, først opkrævet i december måned.

I tiden 11/3—14/3.
Dansk Krigs-Søforsikring for Varer
maks. kr. 1.000.000 pr. skib (slagterier + mejerier)
Staten — 50 % af det overskydende beløb.
Slagteriernes krigsforsikring resten, der reassureredes v/ Julius Heckscher.
I tiden 16/3—21/4.
Lloyd, London, — *100 %.*

I denne periode var søforsikringen af varerne foretaget i andelsslagteriernes søforsikring, men herefter sker den ændring i afdækningen, at sø- og krigsforsikringen af forsikringstekniske grunde afdækkes helt eller delvis under samme police og for hele rejsen Danmark-England.

2. periode.

Forsikringen tegnes Danmark-England.
I tiden 25/4—28/4 — 100 % sø og krig i engelske selskaber.
I tiden 3/5—17/5. — 50 % sø og krig i engelske selskaber.
50 % krig i Dansk Krigs-Søforsikring for Varer.
50 % sø v/ Julius Heckscher.
I tiden 21/5— 2/6 — *100 %* sø og krig i engelske selskaber.

3. periode.

Forsikringen tegnes Danmark-England. — Andelsslagteriernes krigsforsikring tager en del for egen regning.
I tiden 2/6—27/7 — 50 % krig i Dansk KrigsSøforsikring for Varer.
25 % krig og sø i andre danske selskaber.
25 % krig i andelsslagteriernes krigsforsikring.
75 % sø i andelsslagteriernes søforsikring.

I tiden 28/7—24/8 — 50 % krig i Dansk Krigs-Søforsikring for varer.
50 % krig i andelsslagteriernes krigsforsikring.
100 % sø i andelsslagteriernes søforsikring.

4. periode.

Fra 25/8 1917 overtager andelsslagteriernes selskaber *hele risikoen,* såvel for krigsforsikringen som for søforsikringen.

Allerede på det ordinære delegeretmøde den 30. og 31. marts 1917 blev der i anledning af de meget store beløb, der medgik til krigsforsikringspræmien, af flere slagterier stillet forslag om at ophøre med krigsforsikringen. Delegeretmødet forkastede dog forslaget og vedtog med overvejende majoritet at fortsætte med at afdække krigsforsikringen i fremmede selskaber, idet risikoen var meget stor, og med lidt uheld kunne slagterierne komme til at tabe umådelige summer.

Delegeretmødet vedtog en vedtægtsændring af krigsforsikringens vedtægter, § 5, der herefter kom til at lyde som følger:

— § 5. —

Indtrufne skader opgøres af samvirksomhedens forretningsudvalg, hvorefter deres beløb pålignes medlemmerne i forhold til antallet af de i det forud for skaden gående kalenderår slagtede svin.

Såfremt de således pålignede summer ikke er indbetalt til fælleskontoret senest 14 dage efter påligningsskrivelsens dato, er vedkommende forsømmelige medlem pligtig til at forrente summen med 6 % p. a. fra nævnte dato, og betale skadesløse omkostninger ved beløbets inddrivelse ad retslig vej. Den opgjorte skadeserstatning udbetales vedkommende skadelidte senest 1 måned efter, at skaden er anerkendt.

Endvidere blev der vedtaget en vedtægtsændring af søforsikringens vedtægter, § 6, der herefter fik følgende ordlyd:

— § 6. —

Anerkendte skader udbetales vedkommende skadelidte senest 1 måned efter, at anerkendelsen har fundet sted. Måtte foreningens midler ikke være tilstrækkelige til at dække en indtruffen skade, og det udækkede beløb overstiger 1000 kroner, da skal det manglende pålignes medlemmerne i forhold til det samlede præmiebeløb, hver enkelt medlem har eller skulle have indbetalt i de 6 kalendermåneder, der går umiddelbart forud for skadens dag. Såfremt de således pålignede summer ikke er indbetalt til foreningens kontor senest 14 dage efter påligningsskrivelsens dato, er vedkommende forsømmelige medlem pligtig til at forrente summen med 6 % p. a. fra nævnte dato og betale skadesløse omkostninger ved beløbets inddrivelse ad retslig vej. For ny tiltrædende medlemmer fastsætter forretningsudvalget et foreløbigt påligningstal svarende til vedkommende slagteris omsætning, hvilket tal lægges til grund for mulige påligninger af udækkede skader, indtil det nye medlem i 6 måneder har har betalt præmie.

Tanken om at overtage krigsforsikringen for egen regning havde dog stadig tilhængere imellem andelsslagterierne, og den 11/5 1917 blev der på foranledning af 20 jyske slagterier afholdt et delegeretmøde angående krigsforsikringen.

På mødet drøftedes mulighederne for andelsslagteriernes overtagelse af krigsforsikringen for egen regning, og man vedtog i hovedtrækkene de vedtægtsændringer, der var nødvendige herfor, bl. a. fremskaffelsen af en garantikapital beregnet efter kr. 1.50 pr. svin slagtet i 1916.

Forslaget skulle nærmere udformes af bestyrelsen, og det vedtoges at fortsætte med reassurancen af krigsforsikringen indtil videre, men at bestyrelsen, såsnart den fandt det forsvarligt, skulle fremkomme med de nye vedtægtsbestemmelser, og lade andelsslagteriernes krigsforsikring overtage krigsforsikringen helt eller delvis for egen regning.

På et bestyrelsesmøde den 1. juni 1917 blev de nye vedtægter, udarbejdet i henhold til delegeretmødets vedtagelse den 11. maj, forelagt og godkendt af bestyrelsen, og samtidig vedtog bestyrelsen at ændre afdækningen af krigsforsikringen, idet det nu var muligt og fordelagtigt at placere krigsforsikringen herhjemme, således at andelsslagteriernes krigsforsikring fra og med 2. juni overtog 25 % for egen regning, og søforsikringen herefter 75 % for egen regning. For de 25 % vedkommende var afdækningen stadig sø- og krig.

Den 2. juni blev der givet slagterierne meddelelse herom, samt at de slagterier, der ikke var tilsluttet andelsslagteriernes søforsikring, nu selv måtte sørge for afdækning af 75 % af søforsikringen.

Den 4. juni udsendtes de nye vedtægter med anmodning om omgående bekræftelse af slagteriernes indforståelse.

De nye vedtægter, der som følge af præmieopkrav og garantikapital, adskilte sig væsentligt fra de første vedtægter, gengives nedenstående:

— § 1 —

Foreningens formål er ved gensidighed at yde medlemmerne dækning mod det tab, som de måtte lide ved krigsskade på deres vareforsendelser.

Foreningens hjemsted er København.

Firmaet tegnes af bestyrelsens formand i forening med sekretæren.

— § 2 —

Medlem kan ethvert under samvirksomheden stående andelsslagteri til enhver tid blive mod som indskud at betale et beløb, svarende til, hvad de øvrige medlemmer måtte have opsparet gennem foreningens formue.

Størrelsen af dette indskud fastsættes af samvirksomhedens forretningsudvalg efter bedste skøn under hensyntagen til de nedenfor i §§ 7 og 8 givne regler og omfanget af det tiltrædende slagteris eksportvirksomhed. Det nye medlem skal endvidere til sikkerhed foretage indbetaling som i § 6 nævnt,

således at størrelsen af denne indbetaling beregnes i forhold til foregående kalenderårs slagtning.

— § 3 —

Foreningen ledes af dens bestyrelse, der til enhver tid skal være den samme som bestyrelsen for de samvirkende danske andelsslagterier. De daglige forretninger varetages af samvirksomhedens sekretær.

Anerkendelse af skader foretages af forretningsudvalget. Iøvrigt gælder for ledelsen af foreningen de samme regler, som til enhver tid er gældende for de samvirkende danske andelsslagterier.

— § 4 —

Generalforsamlingen, hvor hvert medlem har een stemme, har den øverste myndighed i alle foreningens anliggender. Den indvarsles med 8 dages varsel af bestyrelsens formand ved skriftlig meddelelse til hvert af medlemmerne, indeholdende dagsorden.

Generalforsamlingen afholdes, når bestyrelsen finder det fornødent, eller når ⅓ af foreningens medlemmer skriftligt fremsætter begæring derom med opgivelse af de emner, der ønskes forhandlet.

Beslutning kan kun tages i de på dagsordenen opførte sager, og stemme kan kun afgives af personligt tilstedeværende medlemmer.

Medens generalforsamlingens beslutninger iøvrigt tages ved simpel stemmeflerhed, kræves der til vedtægtsændringer — derunder ophævelse af foreningen eller sammenslutning med andet selskab — at ⅔ af medlemmerne er repræsenteret ved generalforsamlingen, og at forslaget vedtages med ⅔ af de afgivne stemmer. Til ophævelse af foreningen kræves yderligere, at en sådan vedtagelse gentages på en derefter med 14 dages varsel indkaldt ny generalforsamling.

Ordinær generalforsamling afholdes hvert år på samme dag som fællesvirksomhedens ordinære generalforsamling.

— § 5 —

Til dækning af foreningens forpligtelser skal medlemmerne for enhver for deres regning sket vareforsendelse betale præmie, hvis størrelse fastsættes af bestyrelsen i forhold til de for »Dansk Krigs-Søforsikring for Varer« til enhver tid gældende præmier. Præmiefastsættelsen sker for et tidsrum af ½ år ad gangen, med mindre bestyrelsen finder anledning til tidligere at foretage forandring i præmien.

Præmiebeløbene opkræves ugentlig ved fælleskontorets foranstaltning gennem vedkommende slagteris bankinstitut. I mangel af rettidig indbeta-

ling forrentes det skyldige beløb med 6 % p. a. fra forfaldsdagen og betales skadesløse omkostninger i tilfælde af retslig inkassation.

— § 6 —

Til sikkerhed for opfyldelsen af foreningens forpligtelser skal ethvert medlem inden 12. juni 1917 indbetale et beløb, svarende til 1½ krone for hver af det pågældende slagteri i 1916 slagtet gris, til vedkommende slagteris bankinstitut på en særlig konto, der skal have påtegning om, at kontoens pålydende med påløbne renter ikke kan udbetales uden samtykke af samvirksomhedens bestyrelse, og at denne skal være berettiget til helt eller delvis at hæve det på kontoen indestående, såfremt slagteriet ikke opfylder sine forpligtelser efter nærværende vedtægters §§ 5 og 7. Slagteriet skal inden 4 dage derefter til fælleskontoret fremsende dokumentation for, at sådan indbetaling har fundet sted. Sker indbetaling som nævnt ikke, er vedkommende slagteri yderligere pligtig til at forrente beløbet med 6 % p. a. fra dato og i søgsmålstilfælde at betale skadesløse omkostninger, ligesom det indtil fuld opfyldelse af indbetalingsforpligtelsen er sket, intet retsligt krav har mod foreningen i tilfælde af indtruffen skade, hvorimod slagteriets forpligtelser overfor foreningen forbliver uforandrede.

— § 7 —

Indtruffen skade udbetales skadelidte senest en måned efter, at skaden er anerkendt. Skulle det ved udløbet af et kvartal, første gang ved udløbet af juli kvartal 1917, vise sig, at de indgåede præmier ikke er tilstrækkelige til dækning af samtlige anmeldte skader, skal bestyrelsen — forsåvidt det ikke drejer sig om et underordnet beløb — påligne medlemmerne det manglende i forhold til de af hvert enkelt medlem i det afløbne kvartal til forsikring anmeldte værdier. Såfremt de således pålignede summer ikke er indbetalte til fælleskontoret senest 14 dage efter påligningsskrivelsens dato, er vedkommende forsømmelige medlem pligtig til at forrente summen med 6 % p. a. fra nævnte dato og betale skadesløse omkostninger ved beløbets inddrivelse ad retslig vej.

— § 8 —

Såsnart krigstilstanden og den dermed forbundne yderligere krigsfare er ophørt, afvikles foreningen, og det af bestyrelsen vedtagne og af fællesvirksomhedens revisorer reviderede likvidationsregnskab fremlægges derpå snarest til godkendelse på en afsluttende generalforsamling. Den eventuelt opsparede formue skal ved denne afvikling fordeles mellem medlemmerne i forhold til de af disse efter 4. juni 1917 til forsikring anmeldte værdier.

— § 9 —

Udmeldelse af foreningen kan ske med en måneds varsel til et kvartals udløb, dog tidligst til den 31. september 1917. Det udtrædende medlem er først løst fra sine forpligtelser overfor foreningen, når endelig afvikling for det kvartal, hvori udtrædelsen finder sted, er sket, hvorefter samtykke gives til, at prohibitivpåtegningen for den ovenfor i § 6 omtalte konto bortfalder. Ved udmeldelsen fraskriver medlemmet sig ethvert krav på andel i foreningens formue.

— § 10 —

Eventuelle uoverensstemmelser mellem foreningen og dens medlemmer skal afgøres ved voldgift og kan under ingen form forelægges domstolene eller administrationen. Voldgiftsretten består af 5 medlemmer, hvoraf det pågældende slagteri vælger de 2 og foreningens bestyrelse andre 2, hvorefter de 4 i forening vælger rettens formand. Kan stemmeflerhed ved dette valg ikke opnås, udnævnes formanden af formanden for den faste voldgiftsret i København.

Bemærk § 2 — Bestemmelsen om indskud for nye medlemmer, § 5 angående præmiebetalingen, der finder sted gennem slagteriets sædvanlige bankforbindelse. Beløbet indsættes på krigsforsikringens konto i samme bank. — Dette gælder dog kun præmien for den del af krigsforsikringen, der dækkes af andelsslagteriernes krigsforsikring.

§ 6 — Garantikapitalen, der indsættes på en spærret bankkonto.

Den 25. juli 1917 blev det på et formands- og direktørmøde vedtaget, at andelsslagteriernes krigsforsikring skulle overtage 50 % af krigsrisikoen og dermed hele søforsikringen, og endelig den 23. august 1917 vedtog bestyrelsen at overtage hele krigsrisikoen for egen regning fra og med 25. august 1917.

Præmien.

1/3—21/4 1917 — Krigspræmien for rejsen Danmark-Bergen var 1½ %.
For rejsen Bergen-England:
For den første damper »L. P. Holmblad« henholdsvis:
Dansk Krigs-Søforsikring for varer 10¾ %
statens andel ..... 12 %
slagteriernes andel i engelske selskaber ..... 9,6 %

1/3— 3/3 1917 — 5 ladninger i engelske selskaber ved overretssagfører Fabricius.
Præmie fra godt ..... 3 % til ca. 7½ %

11/3—14/3 1917 — Staten 7,1 %
Dansk Krigs-Søforsikring for varer 7,4 %
engelske selskaber 8,7 %

16/3—26/3 1917 — Engelske selskaber henholdsvis 7,24, 9,05 og 9,955 %

30/3—13/4 1917 — Engelske selskaber henholdsvis 8 og 10 %

13/4—28/4 1917 — Engelske selskaber henholdsvis 9½, 10, 12 og 15 %

3/5—17/5 1917	—	Dansk Krigs-Søforsikring for varer	12 %
		engelske selskaber	12 %
21/5— 2/6 1917	—	Engelske selskaber	15 %
2/6—24/8 1917	—	Dansk Krigs-Søforsikring for varer	9 %
		andelsslagteriernes krigsforsikring	
		2/6—27/7 — for 25 % af værdien }	9% beregnet præmie
		28/7—24/8 — for 50 % af værdien }	
fra 25/8 1917	—	andelsslagteriernes krigsforsikring	5 %

I krigsforsikringspræmie til fremmede selskaber blev der i tiden 1/3—25/8 1917 betalt ca. 9½ million kroner, men heraf blev der af den engelske regering godtgjort andelsslagterierne *kr. 443.638,17*, nemlig den del af krigspræmien, der i tiden 20/5—2/6 var beregnet med mere end 10 %. En mindre del af ovennævnte totale præmiebeløb stammer fra privatslagterier, idet nogle af disse afdækkede deres krigsforsikring sammen med andelsslagterierne.

I krigspræmie til andelsslagteriernes krigsforsikring blev der i tiden fra 2/6 1917, da andelsslagteriernes krigsforsikring begyndte at tage del i risikoen for egen regning, og til eksporten fuldstændig ophørte i april 1918, ialt indbetalt ca. 1.700.000 kroner til krigsforsikringens konti hos de forskellige slagteriers bankforbindelser.

Det af slagterierne indbetalte garantibeløb for krigsforsikringen blev allerede ult. december 1917 stillet til slagteriernes disposition.

Det bemærkes, at i den tid, under den uindskrænkede ubådskrig, hvor andelsslagteriernes krigsforsikring havde en del af eller hele risikoen for egen regning, *indtraf der ikke en eneste skade.*

Krigsskaderne.

Som tidligere anført blev damperen »VIDAR« i juli 1916 opbragt, og ladningen beslaglagt af tyskerne. Den tyske regering betalte imidlertid erstatning for ladningen med *kr. 1.590.376,02.* Til

slagterierne blev der udbetalt *kr. 1.468.439,50*. Forsikringssum + rente for ca. 9 måneder, idet afregningerne først fandt sted i april 1917. — Denne skade gav således et overskud, der efter fradrag af omkostninger androg *ca. 44.000 kroner*.

Det er ikke for meget sagt, at skibene med slagteriernes produkter under ubådskrigen var ualmindelig heldige på deres vej over Nordsøen.

Kun 2 skibe blev torpederet, nemlig damper »SAXO« og damper »NANCY«, begge den 11/4 1917. Ladningerne var forsikret hos engelske assurandører. — Forsikringssummen for begge ladninger var *2.876.940 kroner*. I erstatning modtog andelsslagteriernes krigsforsikring *kr. 2.616.728,20*.

Erstatningsbeløbet gav således ikke fuld dækning for forsikringssummen, dette skyldtes kursdifference. Forsikringen var tegnet i sterling omregnet efter en kurs på kr. 16,49 pr. £, hvorimod erstatningen blev udbetalt efter kurs 15,15. Hertil kom, at slagterierne skulle have rentegodtgørelse. — Disse 2 skader gav derfor et underskud på *kr. 361.820,99*.

Damperne »CLARA« og »STOREBÆLT« blev den 28/4 1917 opbragt, og ladningen beslaglagt af tyskerne, for disse 2 ladninger betalte den tyske regering også erstatning.

Erstatningsbeløbet androg *kr. 3.433.693,11*. Forsikringssummen var kun *kr. 2.302.100,—*, hvortil kom rente fra opbringelsesdagen 28/4 1917 til udbetalingsdagen 1/7 1918. Med fradrag af omkostninger *kr. 11.614,97* gav disse skader derfor krigsforsikringen et overskud på kr. 984.729,78. — Grunden til det store overskud må søges i, dels værdiansættelsen i Tyskland og kursen, og dels at i hvert fald nogle slagterier ikke havde ansat forsikringsværdien særlig højt.

Regnskabet for 1917, der omfatter afregningen af skaderne for »VIDAR«, »SAXO« og »NANCY«, sluttede med et underskud på *kr. 122.965,68*, idet underskudet på skaderne blev reduceret med en kursavance på omtrent 180.000 kroner, indtjent på præmiebeløbene.

Regnskabet for 1918, der indeholdt afregning af erstatningen for damperne »CLARA« og »STOREBÆLT«, sluttede, efter at underskudet fra 1917 var betalt, med et overskud på kr. 860.441,92.

Årene 1918 og 1919.

I disse 2 år lå eksporten af slagteriprodukter omtrent stille, idet svinebestanden her i landet i løbet af 1917 kom ned på et sådant minimum, at slagtningerne i 1918 og 1919 kun knap nok dækkede hjemmemarkedets behov.

Eksporten til England aftog gradvis i sidste halvdel af 1917, og i januar og februar måneder var eksporten til England ganske minimal. Sidste sending til England afgik i april 1918.

Eksporten til England kom først regelmæssigt i gang igen fra januar 1920, selvom der i de sidste måneder af 1919 eksporteredes enkelte partier.

Den standsede eksport betød for andelsslagteriernes søforsikring en tilsvarende reduktion af forretningen, og præmieindtægten var derfor ganske forsvindende, kun nogle få tusinde kroner, stammende fra indenrigske og skandinaviske forsendelser.

Andelsslagteriernes krigsforsikring ophørte med forretningen i april 1918.

På delegeretmødet den 28.—29./3. 1919 blev det vedtaget at overføre krigsforsikringens formue til søforsikringen. På samme møde blev der, fra de slagterier der ikke var tilsluttet søforsikringen, givet tilsagn om, at de ville indtræde i søforsikringen, såsnart deres løbende forsikringskontrakter tillod det. Disse slagteriers andel i krigsforsikringens kapital skulle da stå på en særlig konto indtil slagteriets indmeldelse i søforsikringen.

I et bestyrelsesmøde den 9. maj 1919 blev det vedtaget, at søforsikringen skulle gælde for skader forårsaget af drivende miner.

1920.

Som ovenfor anført optoges eksporten til England igen i januar 1920, idet den engelske regering, der da stod for importen, begyndte at indkøbe bacon i Danmark. Disse sendinger blev i de før-

ste måneder, såvel for sø- som for krigsrisikoens vedkommende, gennem fælleskontoret forsikret ved fa. Julius Heckscher i danske selskaber til en præmie af *0,45* ‰ for sø- og *1* ‰ for krigsfare. — Fedt, æg etc. forsikredes i andelsslagteriernes søforsikring.

Den 28. juli 1920 blev det i et bestyrelsesmøde vedtaget, at andelsslagteriernes søforsikring skulle overtage 50 % af risikoen for egen regning til andelsslagteriernes søforsikrings almindelige præmie, og forsikringen skulle tillige dække krigsrisikoen. De andre 50 % afdækkedes som hidtil i private selskaber.

Krigspræmien hos de private selskaber blev fra december 1920 nedsat til 0,9 ‰. — Præmiebetalingen til de private selskaber ved fa. Julius Heckscher skete direkte fra slagterierne til firmaet.

Året 1921.

I et bestyrelsesmøde den 6. januar 1921 blev det vedtaget, fra 1. februar 1921 at løbe indtil 1 million kroner pr. skib for egen regning, og samtidigt at forhøje præmien til *1 krone pr. 1.000 kroner = 1*‰.

Delegeretmødet den 18. marts vedtog at tage hele risikoen for egen regning, idet det kun var enkelte ladninger, der havde større værdi end 1 million kroner, og det overskydende beløb kun sjældent nåede mere end ca. 100.000 kroner.

I 1921 indtraf en større skade. Damperen »STOREBÆLT«, der var på rejse Nakskov, Svendborg, Odense til Newcastle, mistede den 1. januar 1922 om morgenen skruen, da skibet befandt sig ca. 25 kvartmil V.N.V. af Rudbjerg Knude fyr.

Om morgenen den 2. januar drev skibet på land ved Hirtshals, hvor det blev slået læk, således at skibet blev fyldt med vand.

Den 5. januar blev der sluttet kontrakt med Em. Z. Svitzer, og bjergningsarbejdet blev straks påbegyndt.

Ombord i »STOREBÆLT« var der 321 baller flæsk fra andelsslagterierne, forsikret i andelsslagteriernes søforsikring for 124.600 kroner. Ved salget af det beskadigede flæsk indbragte dette kr.

41.601,25, således at skaden på ladningen blev kr. 82.998,75. — Denne del af skaden er optaget i regnskabet for 1922.

Efter at havariet var endeligt opgjort i 1925, tilkom det andelsslagteriernes søforsikring at betale yderligere kr. 16.977,12 i hava-

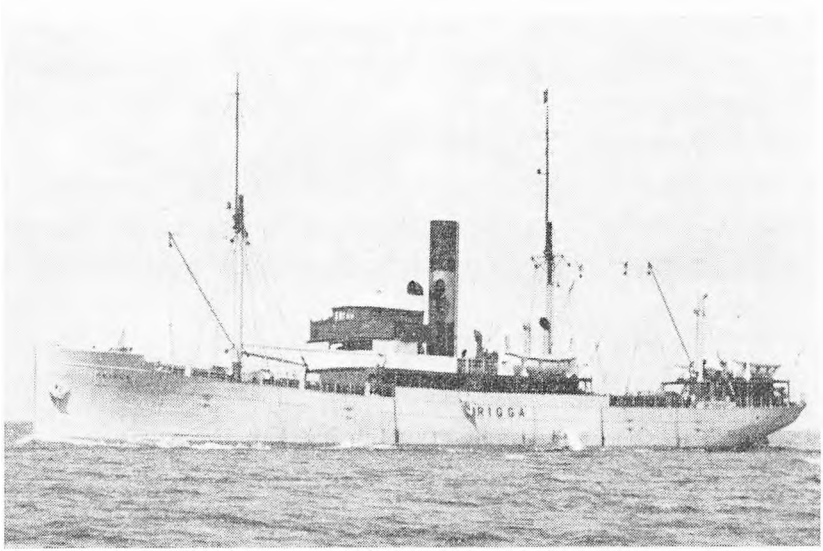

s.s. »FRIGGA« *Byggeår 1922* Esbjerg-London- samt Grimsby-ruten

ri-grosse-bidrag, bjergningsomkostninger etc. for det reddede flæsk.

Ved havariets endelige opgørelse indkom der et provenue på kr. 3.631,44 for et parti flæsk solgt i Frederikshavn. — Totaltabet på denne skade blev således ialt kr. 96.344,43.

Præmieindtægten for 1921 var ca. 250.000 kroner.

Årene 1922, 1923 og 1924.

Disse år var rolige arbejdsår for søforsikringen med stigende præmieindtægt, der for 1924 var lidt over 400.000 kroner. Da skaderne ikke havde tynget budgettet, var formuen ultimo 1924 steget til ca. 2½ million kroner.

På et ekstraordinært delegeretmøde, den 6. december 1924, var bl. a. søforsikringens vedtægter til behandling, grunden hertil var,

at bestyrelsen fandt, at der i vedtægterne var forskellige bestemmelser, særlig angående formuen, der burde rettes.

Bestyrelsens forslag blev vedtaget med en enkelt ændring, og selskabets vedtægter blev herefter således:

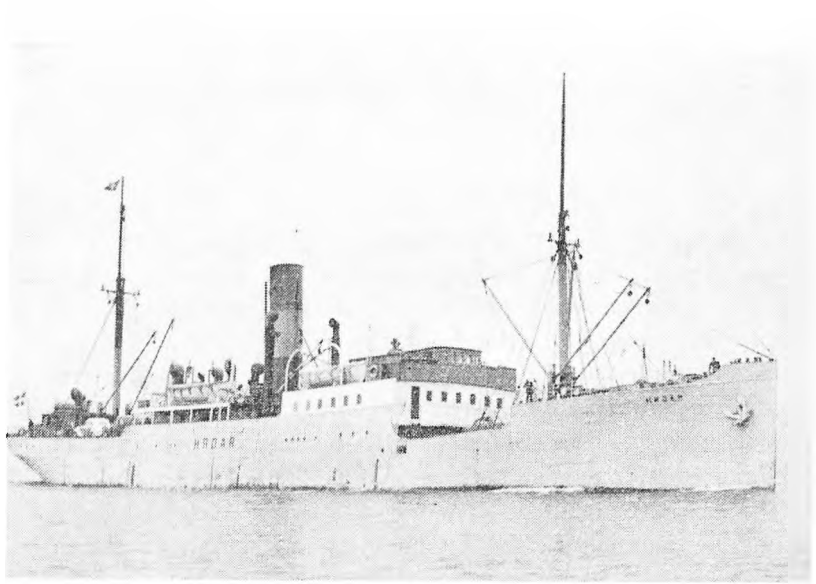

s.s. »HROAR« *Byggeår 1923* Kbhvn.--Hull-ruten

— § 1 —

Foreningens hjemsted er, hvor de samvirkende danske andels-svineslagteriers fælleskontor findes.

Foreningens formål er på grundlag af gensidighed at yde medlemmerne dækning for det tab, som de måtte lide ved sø- eller transportskade på deres vareforsendelser.

Foreningen tegnes af bestyrelsens formand i forening med et andet medlem af bestyrelsen.

— § 2 —

Som medlemmer af foreningen kan, efter skriftlig begæring til fælleskontoret, kun optages under de samvirkende danske andels-svineslagterier hørende svineslagterier og dertil knyttede virksomheder.

De i selskabet indtrådte medlemmer er foreningens ansvarlige deltagere. For opfyldelsen af foreningens forpligtelser hæfter samtlige medlemmer og deltagere i de indtrådte andelssvineslagterier een for alle og alle for een.

— § 3 —

Foreningen bestyres af de samvirkende danske andels-svineslagteriers bestyrelse under ansvar til delegeretforsamlingen, der er højeste myndighed i alle foreningens anliggender.

De i foreningen interesserede andelssvineslagteriers delegerede danner generalforsamlingen, der afholdes sammen med og indkaldes som i de samvirkende danske andels-svineslagterier.

På delegeretforsamlingen har hvert repræsenteret andelssvineslagteri een stemme, der må afgives ved en af slagteriets egne delegerede.

— § 4 —

Bestyrelsen aflægger årsregnskabet, der følger kalenderåret og revideres af de samvirkende danske andels-svineslagteriers revisorer, hvorefter det med disses påtegning og bemærkninger forelægges den ordinære delegeretforsamling til godkendelse.

Regnskabet skal indeholde fornødne henlæggelser til dækning af uafløben risiko og de ved regnskabsårets afslutning anmeldte, men endnu ikke regulerede skader. Fremviser årsregnskabet et overskud, henlægges det til en reservefond. Har denne nået en sådan størrelse, at bestyrelsen finder det forsvarligt at nedsætte præmien, bliver der at forelægge delegeretforsamlingen forslag herom. Fondens midler frugtbargøres på sådan måde til enhver tid, som bestyrelsen bestemmer.

— § 5 —

Revisorernes løn bestemmes af bestyrelsen. Bestyrelsen vælger en kasserer og en regnskabsfører og bestemmer disses løn og sikkerhedsstillelser.

— § 6 —

De i foreningen interesserede medlemmer betaler ved påkrav den fastsatte præmie.

Skulle denne præmie ikke være tilstrækkelig til bestridelse af foreningens udgifter, søger bestyrelsen, om den skønner det fornødent, til dækning heraf at optage et lån, og efter regnskabsårets udløb pålignes det manglende beløb medlemmerne som ekstraordinær præmie i forhold til det samlede præmiebeløb, hvert enkelt medlem har eller skulle have indbetalt i de 6 kalendermåneder, der går umiddelbart forud for skadens dag. Hvis således pålignede summer ikke er indbetalt til foreningen kontant senest 14 dage efter påligningsskrivelsens dato, er vedkommende medlem pligtig til at forrente summen med 6 % p. a. fra nævnte dato.

For ny tiltrædende medlemmer fastsætter forretningsudvalget et foreløbigt påligningstal, der lægges til grund for mulige påligninger af udækkede skader, indtil det ny medlem har betalt præmie i 6 måneder.

— § 7 —

Anerkendelse af skader foretages af bestyrelsen. Anerkendte skader udbetales vedkommende skadelidte 1 måned efter, at anerkendelsen har fundet sted.

— § 8 —

Udmeldelse af foreningen kan kun ske med et ½ års varsel til et kalenderårs udløb.

Udtrædende medlemmer er først løst fra deres forpligtelser overfor foreningen, når samtlige de inden udtrædelsesårets udløb indtrufne skader er endelig afviklede.

Udmeldes eller udelukkes et medlem af de samvirkende danske andelssvineslagterier, udtræder pågældende samtidig af nærværende forening.

Medlemmer, som udtræder, udbetales inden 3 måneder efter, at den risiko, som er løbende på udtrædelsestiden, er endelig opgjort, 50 % af den andel i foreningens midler, som ville være tilfaldet pågældende medlem, hvis foreningen var blevet opløst på udtrædelsestiden. Yderligere krav har pågældende medlem ikke på foreningen eller dens midler.

— § 9 —

Foreningens opløsning eller sammenslutning med anden forening eller andet selskab kan kun vedtages på 2 direkte efter hinanden følgende og med højst 3 ugers mellemrum afholdte delegeretforsamlinger, og når på hver delegeretforsamling mindst ⅔ af de afgivne stemmer er for opløsningen.

Til forandring af denne bestemmelse kræves vedtagelse på 2 direkte efter hinanden følgende og med højst 3 ugers mellemrum afholdte delegeretforsamlinger, og at mindst ⅔ af de afgivne stemmer hver gang er for forandringen.

Iøvrigt kan delegeretforsamlingen vedtage forandringer i og tilføjelser til vedtægterne med mindst ⅔ af de afgivne stemmer.

— § 10 —

I tilfælde af foreningens ophævelse fordeler bestyrelsen den tilstedeværende formue mellem de i foreningen da værende slagterier i forhold til det af hver enkelt slagter i medlemstiden indbetalte præmiebeløb.

Eventuelle uoverensstemmelser mellem foreningen og dens medlemmer skal afgøres ved voldgift og kan under ingen form forelægges domstolene eller administrationen.

Voldgiftsretten består af 5 medlemmer, hvoraf det pågældende slagteri vælger de 2 og foreningens bestyrelse andre 2, hvorefter de 4 i forening vælger rettens formand. Kan stemmeflerhed ved dette valg ikke opnås, udnævnes formanden af formanden for den faste voldgiftsret i København.

Året 1925.

På det ordinære delegeretmøde, den 21/3 1925, forelå et forslag fra bestyrelsen om at nedsætte søforsikringspræmien til 40 øre pr. 1.000 kroner. Begrundelsen herfor var, at søforsikringens formue pr. 31/12 1924 androg ca. 2½ million kroner, hvilket var mere end tilstrækkeligt, og en fortsat stærk opsparing derfor ikke påkrævet.

Bestyrelsens forslag blev vedtaget, hvorefter den reducerede præmie trådte i kraft fra 1. april 1925.

Delegeretmødet henstillede dog til bestyrelsen at overveje en kapitaludlodning og en yderligere begrænsning af opsparingen, idet søforsikringen selv med den reducerede præmie måtte forudsættes at give overskud.

Året 1926.

Under henvisning til forhandlingerne på delegeretmødet i 1925 fremsatte bestyrelsen på delegeretmødet i marts 1926 forslag om at udbetale en del af den opsparede formue, indtjent ved sø- og krigsforsikringen. Formuen var nu steget til 2,8 millioner kroner, men en del heraf stod fast i andelsbanken, der nu var under likvidation, og man måtte på denne del af formuen regne med et tab. Bestyrelsen foreslog at udbetale ca. 1 million kroner, hvorefter grundfonden efter nedskrivning af tilgodehavendet i andelsbanken blev anslået til at være 1,2 millioner kroner. Endvidere blev det

vedtaget, at medlemmerne kunne optage lån i søforsikringens formue, svarende til medlemmets kapitalandel.

Bestyrelsen foreslog følgende vedtægtsændringer til begrænsning af opsparingen, hvorved de gamle medlemmer under normale forhold ville blive fritaget for at indbetale præmie.

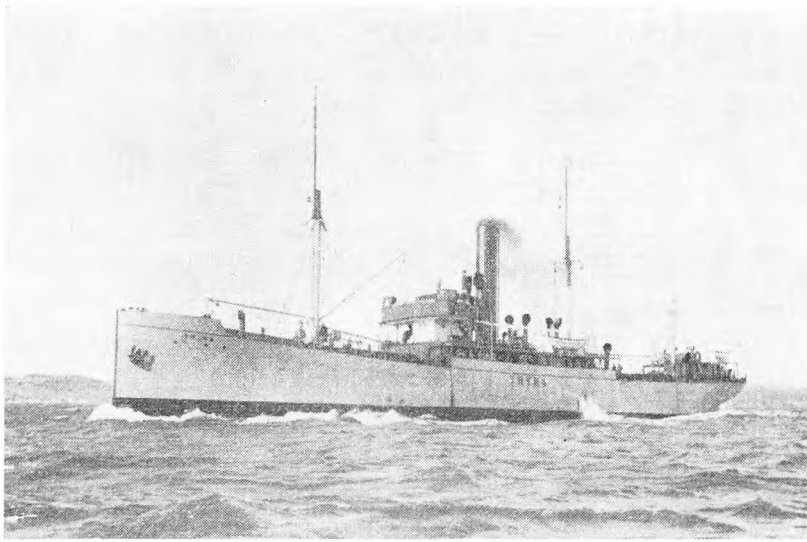

s.s. »TYRA« *Byggeår 1923* Grimsby- samt Leith-ruten

Ændringer i vedtægter for De samvirkende danske Andels-Svineslagteriers Søforsikring.

§ 4, 3. stk. udgår, og i stedet indsættes følgende:

»I regnskabet skal føres til udgift 4 % rente p. a. af de i søforsikringen ved årets begyndelse indestående, på medlemmernes kapitalkonti henstående beløb.

Det over-eller underskud, som det enkelte regnskab måtte udvise, fordeles på medlemmerne i forhold til det hvert medlem i pågældende år påignede præmiebeløb.

Ved hvert regnskabsårs slutning træffer bestyrelsen bestemmelse om og i hvilket omfang rente og overskud fra pågældende år skal udbetales eller tilskrives det enkelte medlems kapitalkonto, og om det enkelte medlem skal indbetale helt eller delvis eventuelt underskud, eller det kan debiteres medlemmets kapitalkonto, idet det ved disse

afgørelser skal være formålet efterhånden at få reguleret det enkelte medlems kapitalkonto således, at det på enhver kapitalkonto henstående beløb for alle medlemmers vedkommende kommer til at stå i forhold til den af pågældende medlem fra 1. januar 1926 at regne pålignede præmie.«

§ 6, i andet stykke 4. linie mellem »et« og »lån indføjes »midlertidigt«.
i andet stykke udgår følgende »og efter ..... skadens dag«.
i andet stykke, 9. linie udgår »således« og erstattes med »de medlemmerne til indbetaling«, hvorhos ordet »summer« erstattes med »beløb«.
Tredie stykke udgår.

§ 8, i sidste stykke udgår »den andel ..... udtrædelsestiden« og erstattes med følgende:
»det på pågældende medlems kapitalkonto henstående beløb«. Stykket tilføjes derhos: »De andre 50 % indgår i næste års driftsregnskab«.

§ 10, ændres til at lyde således:
»I tilfælde af foreningens ophævelse udbetales de enkelte medlemmer det på deres kapitalkonto henstående beløb.«

Bestyrelsens forslag blev vedtaget, og den 1. juli 1926 udsendtes nedenstående opgørelse til slagterierne over kapitalfordelingen, ligesom præmiebetalingen ophørte for de gamle medlemmer fra 1. juli 1926.

Cirkulære nr. 56. København, den 1. juli 1926.

Andelsslagteriet.....

I henhold til vedtagelsen på delegeretmødet den 19.—20. marts d. å. er der nu foretaget en regnskabsmæssig opstilling af samvirksomhedens formuer, som nedenfor angives.

Krigsforsikringen.

Krigsforsikringens formue androg pr. 31. december 1925
kr. 1.169.253,51

hvoraf er til disposition ..... kr. 760.835,48 = 65,07019 %
medens resten indestår i andelsbanken ..... kr. 408.418,03 = 34,92981 %
ialt kr. 1.169.253,51

Kapitalen er fordelt mellem slagterierne i forhold til slagtet antal svin i årene 1916—1919 begge incl. I dette tidsrum er der slagtet ialt 5.054.468 svin, og fordelingstallet bliver således 23,133068 øre pr. svin.

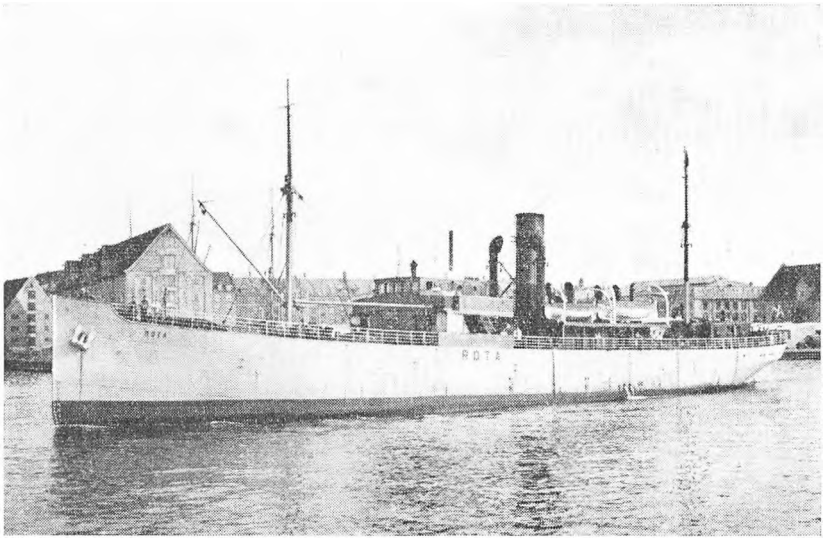

s.s. »ROTA« *Byggeår 1923* Leith-ruten

Det ærede slagteri har i årene 1916—1919 slagtet ialt ..... svin, og slagteriets andel i kapitalen udgør herefter
..... svin à 23,133068 øre pr. svin = kr. .....
65,07019 % heraf udgør ..... kr.....
som tilligemed 2 % rente for tiden 1/1—30/6 1926
andrager ..... kr.....
ialt kr.....
hvilket beløb hermed følger i check på Den sjællandske Bondestands Sparekasse, og hvorefter kvittering udbedes.

Søforsikringen.

Søforsikringens formue androg pr. 31. december 1925
kr. 1.661.711,89
i andelsbanken indestår endnu ..... kr. 580.432,80
til rest bliver kr. 1.081.279,09

heraf tilbageholdes:

1) til den løbende forretning ca. 1 års præmie ..... kr. 130.000,00

2) til betaling af nom. kr. 500.000 statsgældsbeviser, som søforsikringen har overtaget fra reservefonden, og som holdes i reserve til dækning af eventuelle skader ..... kr. 500.500,00 kr. 630.500,00

rest til udlån til slagterierne bliver kr. 450.779,09

hvilket andrager 27,1274 % af de respektive slagteriers andel i hovedkapitalen.

De enkelte slagteriers andel i hovedkapitalen kr. 1.661.711,89 er beregnet efter indbetalt præmie i medlemstiden. Præmierne har ialt udgjort

kr. 1.675.932,81

og andelene andrager således 99,15146 % af præmierne

Det ærede slagteri har i medlemstiden indbetalt i præmie kr. ..... — 99,15146 % heraf udviser Deres andel, der udgør kr. .....

Det til udlån disponible beløb udgør 27,1274 % af andelen.

Efter at det derved fremkomne beløb er afrundet til hele tusinder, vil det beløb, det ærede slagteri kan låne, andrage:

kr. .....

Den foretagne udbetaling af krigsforsikringens kapital androg ialt kroner 776.052,19, resten af krigsforsikringens kapital kroner 408.418,03, overførtes til en særlig konto under søforsikringen.

Tiden fra 1926 til verdenskrigens udbrud i 1939.

I forretningsmæssig henseende, det vil sige præmie og forsikringsbetingelser, er der i dette tidsrum ikke foretaget nogen ændringer.

I vedtægterne er der heller ikke fra 1926 til 1938/39 foretaget væsentlige ændringer med undtagelse af, at delegeretmødet i 1934 vedtog følgende ændring med hensyn til forrentning af medlemmernes kapital. Den nye bestemmelse kom til at lyde således:

> »I regnskabet skal føres til udgift renten af de i søforsikringen ved årets begyndelse indestående, på medlemmernes kapitalkonti henstående beløb.
>
> Bestyrelsen fastsætter hvert år den procent, hvormed kapitalen skal forrentes.«

Renten havde hidtil været fastsat til 4 %.

Som følge af nye love vedrørende forsikringsvirksomhed, nemlig:

Lov om forsikringsaftaler af 15/4 1930, samt

Lov om skadesforsikringsvirksomhed m. v. af 2/5 1934,

blev der i 1938 udarbejdet nye vedtægter i henhold til de ovennævnte loves bestemmelser.

De ændringer, det var nødvendigt at foretage i vedtægterne i henhold til de omtalte love, var dog nærmest af redaktionel karakter, samt en fastlæggelse af tegningsret for selskabet og nærmere angivelse angående formuens anbringelse.

Vedtægterne blev endeligt vedtaget på delegeretmødet den 10. oktober 1939, og stadfæstet af ministeriet for handel, industri og

søfart den 12. april 1940, og man nåede således at få den ved den anden verdenskrigs begyndelse oprettede krigsforsikring med ind i vedtægterne, men herom senere.

Likvidationen af andelsbanken sluttede i 1931. Tabet blev betydeligt mindre, end man havde beregnet. For krigsforsikringens vedkommende blev tabet på kr. 60.338,66, og for søforsikringens kr. 85.751,69. Efter afslutningen af likvidationen blev der af krigsforsikringens kapital yderligere udbetalt kr. 339.792,68 til medlemmerne, hvorefter restkapitalen, efter at tabet på andelsbanken var afskrevet, udgjorde kr. 67.000,00, hvilket beløb + renter udbetaltes efter afslutningen af regnskabet for 1934.

Søforsikringens tab på andelsbanken blev optaget som tab i regnskabet for 1931, således at kapitalkontoen blev uberørt heraf.

Tiden fra den anden verdenskrigs udbrud 3. september 1939 til den tyske besættelse 9. april 1940.

I slutningen af august måned 1939 var den internationale situation meget anspændt, og man frygtede, at krigen kunne bryde ud, hvad dag det skulle være. Dette gav selvfølgelig anledning til spørgsmålet om krigsforsikring, og for slagteriernes vedkommende specielt for baconforsendelserne til England. Som følge heraf udsendte andelsslagteriernes fælleskontor den 26. august følgende cirkulære til medlemmerne af søforsikringen:

> »På foranledning af en del forespørgsler skal vi hermed meddele Dem, at andelsslagteriernes søforsikring, indtil De hører andet herfra, includerer krigsrisiko, samt at der endnu ikke er truffet beslutning om at beregne nogen ekstra krigspræmie, men såfremt de internationale forhold forværrer sig, må De være forberedt på, at vi med timers varsel kan blive nødsaget til at forlange særskilt præmie for krigsrisikoen.
>
> Svømmende ladninger vil dog være dækket af den allerede tegnede forsikring.«

Den 1. september udsendte fælleskontoret følgende cirkulære til medlemmerne:

Krigsforsikringen.

> På et i dag afholdt møde i fællesbestyrelsen blev det vedtaget at oprette en særlig afdeling for krigsforsik-

ring under søforsikringen, idet man på grund af udviklingen i den internationale situation har fundet det rigtigst at opkræve en særlig krigsforsikringspræmie for afskibninger fra og med den 2. d. m.

I denne anledning beder vi Dem venligst aldeles omgående *telegrafisk* — meddele os, om De er indforstået med at give fællesbestyrelsen fuldmagt til at foretage de dispositioner, denne finder fornødne af hensyn til afdækningen af krigsforsikringen, samt at De er indforstået med at deltage i krigsrisikoen med *solidarisk* ansvar i forhold til de betalte krigsforsikringspræmier.

Fællesbestyrelsen vil ved fastsættelsen af præmien tage hensyn til den af »Dansk Krigs-Søforsikring for Varer« beregnede præmie. — De indbetalte præmiebeløb vil blive indsat på en særlig konto under søforsikringen.

En tilslutning hertil er bindende, indtil fællesbestyrelsen finder tidspunktet inde til en afvikling af krigsforsikringen.

Dette cirkulære ophæver vort tilsagn om, at søforsikringen dækker krigsrisiko.

Vi beder Dem telegrafisk opgive os colli-antal, vareart, damperens navn, afskibningshavn og bestemmelsessted samt forsikringssum for de sendinger, der afgår fra dansk havn og fra og med i morgen, lørdag den 2. september. De sædvanlige ugeindberetninger til søforsikringen tjener til bekræftelse af opgivelserne til forsikringen.«

Samtlige andelsslagterier og virksomheder gav tilslutning til oprettelsen af krigsforsikringsafdelingen, som således kom til at begynde sin virksomhed den 2. september 1939.

Søforsikringen fortsatte sin virksomhed uforandret til 9. april 1940, dog med den ændring, at søforsikringen, som følge af at afskibningerne til England efterhånden blev koncentreret på færre

skibe end normalt, foretog genforsikring af en væsentlig del af risikoen.

Krigsforsikringen – afdeling B. under søforsikringen.

Oprettelsen af en egen krigsforsikring skete i henhold til det foran citerede cirkulære til andelsslagterierne og andelsslagteriernes virksomheder, og oprettelsen skete så hurtigt, at der ved starten ikke forelå nogen vedtægtsbestemmelser eller udkast til disse. Heller ikke havde der været tid til at indhente nogen officiel godkendelse af, at andelsslagterierne kunne oprette et sådant selvstændigt krigsforsikringsselskab eller afdeling under søforsikringen. Alle disse formelle formål blev først ordnet, efter at krigsforsikringen var en kendsgerning.

Grundlaget for oprettelsen af en egen krigsforsikring var andelstanken, altså det solidariske ansvar, og her fastlagt i forhold til de betalte krigforsikringspræmier.

De første præmier blev fastsat den 5. september 1939 med gyldighed fra starten den 2. september 1939. Præmiesatserne blev fastsat således:

Fra Danmark til England og vice versa	2 %
Fra Danmark til havne i Tyskland og andre europæiske havne — Middelhavet undtaget	2 %
Fra Danmark til Middelhavet eller oversøiske pladser	4 %
Mellem danske havne	1/20 %

Eksporten til England forløb i september måned uhindret af krigsforholdene, selvom der var forskellige ændringer i de fastlagte sejlplaner på grund af forsinkelser af skibene og omlægning af de fastlagte havne.

Den 1. oktober 1939 skete der imidlertid en ubehagelig vending, idet tyske krigsskibe opbragte 3 af D.F.D.S.s eksportbåde på vej til

England. Skibene blev indbragt til tysk havn, hvor ladningerne blev losset og erklæret for prise.

For andelsslagteriernes krigsforsikring betød dette et meget stort tab, idet forsikringssummerne for de i andelsslagteriernes krigsforsikring forsikrede varer på de 3 skibe langt oversteg, hvad der var indgået i præmie. Forsikringssummerne på de 3 skibe var

s/s Margrethe	— kr.	1.068.170,—
s/s Diana	— kr.	165.420,—
s/s Rota	— kr.	461.880,—
	ialt kr.	1.695.470,—

Præmieindtægten pr. 1. oktober 1939 var på ialt ca. 625.000 kroner, og der var således et underskud i krigsforsikringen på godt 1 million kroner.

Opbringelsen af de 3 både medførte en standsning af eksporten til England, og for slagterierne en standsning af slagtningen af baconsvin i én uge. Eksportstoppet varede dog kun godt en uge, så var situationen så meget afklaret, at sejladsen blev genoptaget.

For baconhandelen skete der den ændring, at de engelske købere fra den 10. oktober 1939 overtog krigsrisikoen, og slagterierne blev således fri for at tegne krigsforsikring for baconeksporten.

Opbringelsen af de 3 både medførte en stigning i krigsforsikringspræmien til England. I november måned 1939 beregnede andelsslagteriernes krigsforsikring en præmie på 3 % for andre varer end bacon, og fra begyndelsen af december steg denne præmiesats til 4 %, hvilken sats var gældende indtil besættelsen den 9. april 1940.

I henhold til det solidariske ansvar i andelsslagteriernes krigsforsikring blev det indenfor andelsslagterierne vedtaget at fortsætte med at betale krigsforsikringspræmie for baconafskibningerne med som hidtil 2 % for derigennem at inddække det opståede tab. Denne præmiebetaling fortsatte til og med den 10. november 1939, på hvilket tidspunkt der var balance i krigsforsikringens regnskab.

De officielle forhandlinger med bl. a. forsikringsrådet om godkendelse af den nye krigsforsikringsafdeling under søforsikringen blev indledet i slutningen af september, og den 1. oktober indtrådte situationen med opbringelsen af de 3 både, og det derved forårsagede underskud i krigsforsikringen, kunne ikke undgå at påvirke forhandlingerne om anerkendelsen. Anerkendelsen blev givet og vedtægtsudformningen godkendt.

Vedtægtsbestemmelsen for krigsforsikringen — afd. B — blev således:

»I afdeling B hæfter medlemmerne indbyrdes efter følgende regler:

Hver gang skade indtræffer, dækkes såvel skaden som dens omkostninger af afdelingens midler i det omfang, hvori de strækker til. Er midlerne ikke tilstrækkelige til fuld dækning, påligner bestyrelsen medlemmerne det manglende i forhold til den hvert medlem i tiden fra afdelingens oprettelse pålignede præmie, derunder indbefattet præmien for forsikringer, der er kommet i risiko på datoen for skadens indtræden derved, at den forsikrede vare da er afgået fra afskibningshavn eller — for varer over land — afsendelsesstedet.

Viser et årsregnskab overskud, overføres det til næste år. Viser det underskud, som bestyrelsen ikke finder bør overføres til næste år, fordeles det mellem medlemmerne ved årets udgang i forhold til den præmie, der er pålignet hver enkelt af dem i tiden fra afdelingens oprettelse.

Når det besluttes at standse afdelingens virksomhed fordeles eventuelt underskud eller overskud mellem medlemmerne på standsningstiden i forhold til den præmie, der er pålignet hver enkelt af dem i tiden fra afdelingens oprettelse.

Indbetalingstiden for underskud fastsættes af bestyrelsen.

Som følge af at krigsforsikringen af bacon faldt væk på dansk side, blev krigsforsikringens område reduceret til andelsslagteriernes forsendelser af diverse varer til England, Tyskland og andre lande samt hjemmemarkedsforsendelserne pr. skib, herunder færgeoverfarterne.

I tiden mellem krigens udbrud og til den tyske besættelse indtraf der, udover de foran omtalte 3 opbragte både, nogle enkelte krigsskader, der berørte andelsslagteriernes krigforsikring.

En af eksportbådene, damperen *Jægersborg,* krigsforliste på rejse fra Danmark til England.

Som følge af at krigsforsikringen for bacon lå på engelsk side, blev skaden for krigsforsikringen kun af ringe omfang, idet andelsslagteriernes krigsforsikring kun havde forsikret nogle partier æg fra forskellige slagterier. — Skadesbeløbet blev ialt på ca. 32.000 kroner.

På rejsen fra England til Danmark indtraf der 2 krigsforlis, nemlig damper *Vidar* og damper *Rhone.* Begge disse skibe havde wrappers ombord, som var forsikret i andelsslagteriernes krigsforsikring. Skadesbeløbet var for damper *Vidar* ca. 25.000 kroner og for *Rhone* ca. 270.000 kroner.

Forsikringsområdet under besættelsen blev uforandret, idet Tyskland, som praktisk taget fik hele eksportmængden af svin, overtog disse på prisbasis ab dansk havn, således at forsikringspligten lå på tysk side, såvel for krig som for sø.

Opbringelsen af de 3 eksportbåde i oktober 1939 havde selvfølgelig medført en officiel protest fra dansk side, og derefter en lang række forhandlinger mellem danske og tyske myndigheder. Efter besættelsen resulterede disse forhandlinger i, at man fra tysk side indvilligede i at betale for de beslaglagte varer. Krigsforsikringen fik derved praktisk taget hele sit tab på disse både erstattet hvilket satte krigsforsikringen i stand til at tilbagebetale slagteri-

erne de ekstra opkrævede præmier for baconforsendelserne fra 1. oktober til 10. november 1939.

Krigens ophør, den 5. maj 1945, gav igen en ny situation, idet Danmark igen fik fri forbindelse med den øvrige verden, og der

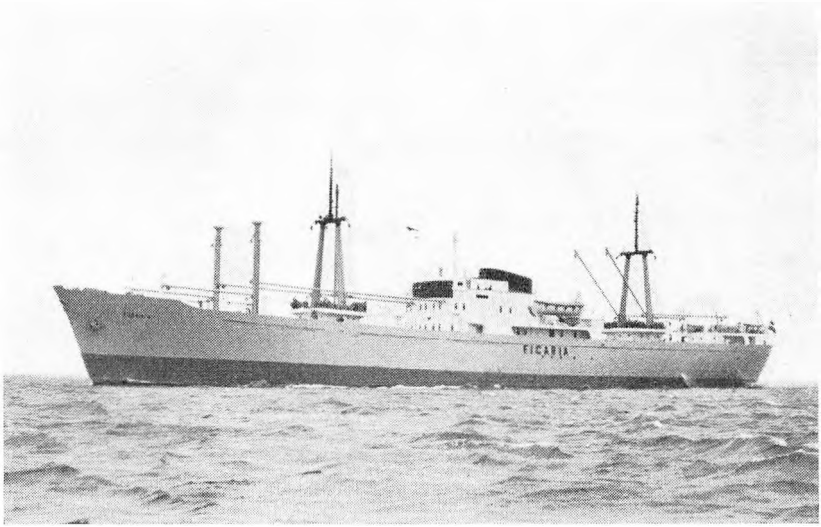

m.s. »FICARIA« *Byggeår 1951* Esbjerg-London- samt Harwich-ruten

blev igen fastsat krigsforsikringspræmier og tegnet forsikringer for varer til alle lande.

Baconhandelen med England blev genoptaget, men dette gav ikke med det samme mulighed for nogen tegning af krigsforsikring fra dansk side, idet England til at begynde med købte frit ombord, og således var der ingen forsikringsforpligtelse for slagterierne. Denne handelsbasis varede lige til frigivelsen af baconhandelen i England, den 1.oktober 1956.

Frigivelsen af baconhandelen i England medførte, at forsikringspligten igen kom til at ligge på dansk side, og krigsforsikringen fik herigennem udvidet sit område meget betydeligt.

I 1953 blev der sluttet en genforsikringsoverenskomst med Dansk Krigs-Søforsikring for Varer, således at Dansk Krigs-Søforsikring for Varer overtog de beløb, der var tegnet forsikring for i

andelsslagteriernes krigsforsikring udover kr. 200.000 pr. skib. Dette beløb for egen regning er gennem de senere år blevet forøget, og er nu det samme som vor egensisiko pr. båd indenfor søforsikringen.

For andelsslagterierne må det siges, at det indtil nu har været en god forretning at have en egen krigsforsikring. De indtrufne skader har været meget begrænsede, og i årene efter krigen har der kun været nogle ganske enkelte skader af mindre omfang, tildels opstået ved borgerlige uroligheder af krigsmæssig art.

Som følge af krigsforsikringens gode forløb er der i 1950 og 1953 foretaget à conto udbetalinger af en del af den opsparede kapital.

Pr. 31. december 1959 blev der foretaget en opgørelse af krigsforsikringens forløb indtil denne dato. Ved slutopgørelsen blev der udloddet yderligere et beløb til medlemmerne og endvidere henlagt et beløb på 500.000 kroner til en skadesreguleringskonto indenfor krigsforsikringen. Der blev i overensstemmelse hermed udfærdiget nye vedtægtsbestemmelser for afdeling B — krigsforsikringen — hvorefter der blev fastlagt en grænse for krigsforsikringens formue samt vedtaget, at årets eventuelle driftsoverskud skulle udbetales til medlemmerne.

Vedtægtsbestemmelserne blev således:

> »For afdeling B gælder følgende regler:
>
> Fra 1. januar 1960 at regne er af medlemmerne i forhold til deres præmiebetaling i årene 1955—1959 incl. indbetalt en skadesreguleringsfond, stor kroner 500.000.
>
> Ved hvert regnskabsårs afslutning træffer bestyrelsen bestemmelse om, hvorvidt eventuelt overskud kan udbetales eller skal henlægges til skadesreguleringsfonden, idet formålet skal være, at skadesreguleringsfonden skal udgøre mindst 50 % af de sidste 5 års præ-

miebetaling, inclusive det sidst afsluttede regnskabsår. I tilfælde af underskud i regnskabsåret kan der fra skadesreguleringsfonden overføres beløb til dækning af driftsunderskuddet. Denne overførsel fra skadesreguleringsfonden er dog for det enkelte år begrænset til maksimum 50 % af det i fonden indestående beløb.

Det overskud, der herefter vil være at udbetale, eller det underskud, der vil være at indkræve, fordeles mellem medlemmerne efter de disse pålignede præmier i de sidste 5 regnskabsår, inclusive det sidst afsluttede regnskabsår.

For opfyldelsen af en afdelings forpligtelser hæfter samtlige afdelingens medlemmer subsidiært én for alle og alle for én.«

For en ordens skyld skal det bemærkes, at andelsslagterierne på linie med de andre erhvervsorganisationer i 1939 tegnede sig som deltager i Dansk Krigs-Søforsikring for Varer for et beløb på maksimum 200.000 kroner. Dette beløb er overtaget af krigsforsikringen og med i dettes regnskab.

Når krigsforsikringen stadig opretholdes nu, næsten 20 år efter krigens slutning, skyldes dette forskellige forhold. I farvandene med ringe vandstand eksisterer der stadig en krigsrisiko som følge af de mange miner, udlagt eller nedkastet under krigen, og det viser sig, at disse miner stadig kan være intakte.

Ifølge foreliggende oplysninger regnes der med, at der endnu i dag i de danske farvande findes omkring 1200 miner fra den anden verdenskrig, og hver måned findes der eksplovise miner, specielt af fiskefartøjer. Det er af hensyn til minefaren, at skibene i de danske farvande stadig sejler i tvangsruter, det vil sige i minestrøgne sejlruter.

En anden grund til at opretholde krigsforsikringen er den spændte internationale situation, som i givet fald pany kan gøre

krigsforsikringen aktuel, og også derfor bibeholdes krigsforsikringen i den internationale handel.

Bag i bogen findes en oversigt over de vigtigste tal fra krigsforsikringens driftsregnskaber.

Søforsikringen i tiden fra 9. april 1940 og fremefter.

Fra 22. april 1940 blev søforsikringspræmien forhøjet til 4/5 ‰ mod de hidtil gennem mange år gældende 4/10 ‰. Begrundelsen herfor var for det første, at den store baconforretning var faldet bort, og at de varemængder, der nu var til forsikring fra andelsslagterierne, på grund af krigsforholdene var mere udsat for skade af forskellig art, idet skaderne steg som følge af bortkomst, tyveri og brækage.

Igennem krigsårene blev denne enhedspræmie successivt forladt, dels som følge af de nye varer, der kom frem under krigen, der tænkes her på brændselstransporter, brunkul og tørv, og dels som følge af de stadigt mere og mere usikre transportforhold. I stedet for gik man over til at beregne en varierende præmie under hensyntagen til de forskellige varer, bestemmelsessted m. v.

Efter krigens ophør i maj 1945 blev der igen muligheder for en fri international handel, og efter krigsårene var der mange købere til fødevarer. Danmarks leveringsmuligheder var dog begrænsede, idet Danmark gennem krigsårene havde været afskåret fra import af foderstoffer ude fra, hvilket havde haft til følge, at vore husdyrbesætninger var reduceret. Specielt var svinebestanden reduceret til cirka halvdelen af førkrigsniveauet.

I de første år efter krigen var der også en lang række handelsrestriktioner for vareudvekslingen mellem de forskellige lande. Efterhånden som disse restriktioner afvikledes, og vore leveringsmuligheder blev bedre, udviklede der sig fra de danske slagterier og konservesfabriker en ret betydelig eksport til de forskellige lande verden over. Slagteriernes andel i denne eksport blev efter-

hånden mange gange større end den tilsvarende eksport før krigen.

For andelsslagteriernes søforsikring betød dettte også, at forsikringsområdet i nogen grad ændrede sig, idet andelsslagteriernes søforsikring ikke som før krigen var domineret af baconforsendelserne.

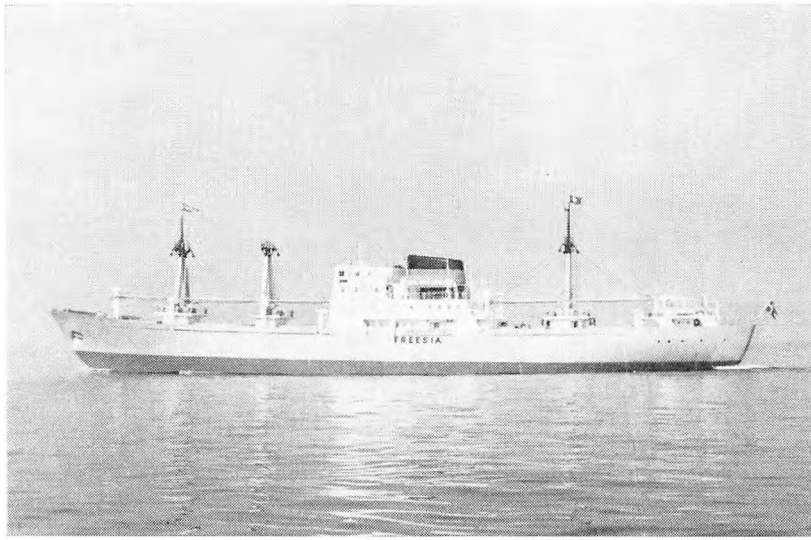

m.s. »FREESIA« *Byggeår 1961* Hull-ruten

Dette nye store område betingede også, at det var nødvendigt at arbejde med individuelle præmier for de forskellige varer under hensyntagen til bestemmelsesland og forsikringsbetingelser i modsætning til princippet før krigen, hvor man udelukkende havde arbejdet med enhedspræmie for samtlige forsendelser.

Andelsslagteriernes Søforsikring har til opgave, som angivet i vedtægterne, at dække slagteriet — medlemmet — for opstående tab under transporten, hvilket dog skal forstås således, at det skal være en skade, der er en følge af transporten, og som ikke med sikkerhed kunne forudses. Dette vil sige, at fordærvelsesskader, som skyldes fabrikationsfejl eller forkert transportmåde, er udenfor forsikringsdækningen. For eksempel når let fordærvelige varer, ferske, frosne eller røgvarer, sendes i almindeligt lastrum til varme

egne og beskadiges, er dette en ting, forsikringen ikke er ansvarlig for.

Når disse forhold specielt angives, skyldes dette, at forsikringsmængden i andelsslagteriernes søforsikring praktisk taget er let fordærvelige varer.

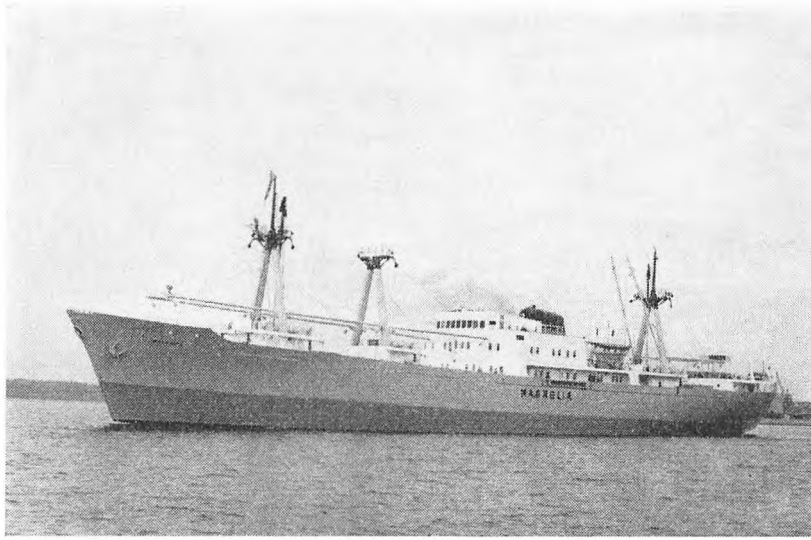

m.s. »MAGNOLIA« *Byggeår 1963* Newcastle-ruten

Vedtægtsændringer.

Den i marts 1926 vedtagne vedtægtsbestemmelse vedrørende medlemmernes kapitalkonto og præmiebetaling var uforandret gældende indtil 1949.

Fra 1926 og fremefter var der dels oprettet en del nye andelsslagterier, og dels var der oprettet en del bivirksomheder af forskellig art, og en del af disse virksomheder blev ret betydelige deltagere i søforsikringen, og endvidere var der sket en del forandringer i de 26 bestående slagteriers størrelsesforhold, både med hensyn til slagtningernes størrelse og også i slagteriernes virksomhedsområde.

I praksis viste det sig, at hensigten med vedtægterne i 1926, nemlig at få reguleret det enkelte medlems kapitalkonto således, at det for alle medlemmernes vedkommende kom til at stå i samme forhold til den pålignede præmie, ikke holdt stik, idet vedtægtsændringen ikke gav mulighed for at regulere kapitalindestå-

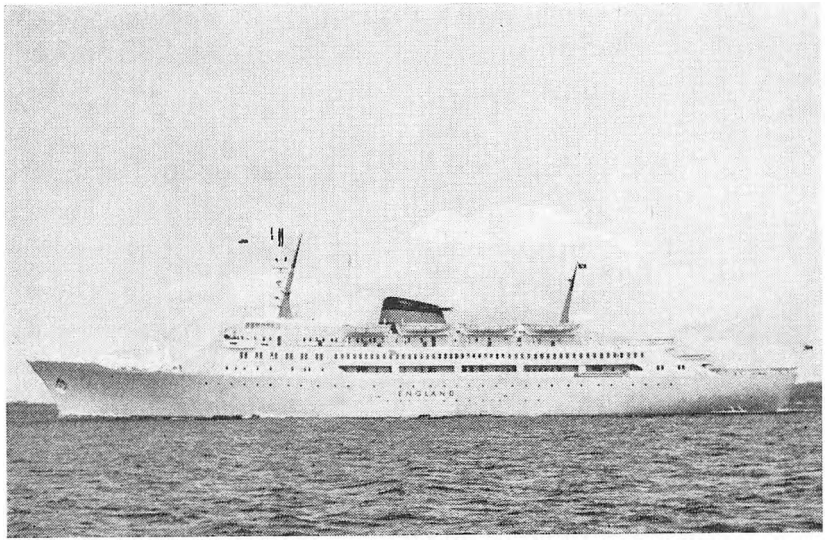

m.s. »ENGLAND« *Byggeår 1964* Harwich-ruten

endet for de gamle medlemmer, der én gang var blevet fritaget for at indbetale præmien.

Som følge heraf blev der på delegeretmødet i marts 1949 forelagt og vedtaget en vedtægtsændring, hvori det bestemmes, at kapitalen skal sættes i forhold til præmiebetalingen i en forudgående 5-årsperiode.

Af hensyn til de unormale forsikringsforhold under og i de første år efter krigen bestemtes det dog, at det første fordelingstal skulle være på basis af præmien i 1936—1945.

Vedtægtsændringen i § 4 fik følgende ordlyd:

> »Efter afslutningen af regnskabsåret 1949 finder en regulering af kapitalen sted, idet denne sættes i et be-

stemt forhold til den medlemmerne i årene 1936—45 pålignede præmie. Forholdstallet bestemmes af bestyrelsen. Medlemmer, der pr. 31/12 1949 har større kapital indestående, får denne udbetalt. Medlemmer, der har mindre kapital indestående, er berettiget til at indbetale det manglende beløb kontant. Hvis sådanne medlemmer ikke benytter denne adgang, er de forpligtet til at lade renter og andel i overskuddet forblive indestående i forsikringen i den følgende femårsperiode. Sådan regulering finder sted hvert femte år, idet kapitalen sættes i forhold til den i årene 1950—54 pålignede præmie og så fremdeles. Forholdstallet bestemmes også fremtidigt af bestyrelsen .Bestyrelsen skal være berettiget til ved en femårsperiodes udløb at træffe bestemmelse om, at regulering af kapitalen vil være at udsætte til næste femårsperiodes udløb, såfremt forholdene efter bestyrelsens skøn gør en sådan udsættelse rimelig.«

I henhold til denne vedtægtsændring blev der efter regnskabsafslutningen for driftsåret 1949 foretaget en kapitalregulering.

Andelsslagteriernes fællesbestyrelse havde i henhold til vedtægtsbestemmelsen vedtaget at fastsætte kapitalen for de enkelte medlemmer til at være 2¾ gange den af medlemmet i årene 1936—45 betalte præmie, hvilket gav en kapital på totalt ca. 2 millioner kroner.

Denne kapitalregulering havde til følge, at en del af de nye medlemmer, fortrinsvis de nyoprettede slagterier og virksomheder, kom til at indbetale et beløb på ca. 170.000 kroner, hvorimod de gamle medlemmer fik udbetalt ialt ca. 350.000 kroner.

I henhold til vedtægtsbestemmelsen skulle der have fundet en kapitalregulering sted såvel efter regnskabsafslutningen 1954 som 1959. På grund af de specielle forhold i disse perioder, hvor kun en mindre del af slagterierne havde haft anvendelse for søforsik-

ringen, og specielt under hensyntagen til at baconforsendelserne kun havde været på dansk side i en kortere tid af den sidste periode, blev det vedtaget at afstå fra kapitalregulering.

Overenskomst om genforsikring.

I 1952 indtraf en alvorlig søskade, idet en amerikansk båd, *Black Gull,* kom i brand på rejse til U.S.A. Branden udviklede sig så voldsomt, at skib og ladning blev totalt ødelagt. En del af lasten bestod af konserves fra forskellige slagterier.

Efter skadens indtræden blev man klar over, at der desværre på denne båd efter forholdene i 1952 var afskibet ret betydelige mængder konserves fra en del slagterivirksomheder, således at værdien af de i andelsslagteriernes søforsikring forsikrede varer ialt kom op på kr. 463.831,—. Skaden var total, og søforsikringen måtte betale de forsikrede varer med ovennævnte beløb.

Ved søforhørerne, der blev afholdt vedrørende brandens opståen, opstod der formodning om, at der fra skibets side var sket fejl med hensyn til stuvningen af nogle meget brandfarlige kemikalier, hvilket gav anledning til, at samtlige ladningsinteressenter overdrog et amerikansk sagførerfirma at anlægge regressag overfor skibet, resp. rederiet.

Denne sag gik igennem flere forskellige amerikanske retsinstanser og blev først endeligt sluttet i 1960 med det resultat, at ladningsejerne vandt sagen og fik fuld erstatning for de opståede tab. I 1960 blev der foretaget en regulering af 1952-regnskabet, men dette lykkelige udfald af sagen anede man intet om i 1952.

For andelsslagteriernes søforsikring betød denne skade, at 1952-regnskabet sluttede med et betydeligt underskud, hvilket i henhold til vedtægtsbestemmelserne blev fordelt i forhold til de i året betalte præmier, og underskuddet skulle indbetales.

For første gang i andelsslagteriernes søforsikrings historie sluttede et driftsår med et virkeligt underskud.

Dette var måske grunden til, at søforsikringens underskud vakte så stor opmærksomhed ved forelæggelsen på delegeretmødet i

1953, og der blev fra en kreds af slagterier stillet fordring om, at der, under de nuværende forhold hvor det kun var en del af slagterierne, der benyttede søforsikringen i større grad, måtte træffes en ordning, således at medlemmerne ikke kom ud for i så høj grad at være selvassurandører.

Det blev herefter vedtaget, at søforsikringens maksimum indtil videre burde begrænses til 100.000 kroner pr. båd.

På en måde var der en vis rimelighed i en sådan begrænsning, idet det kun var et forholdsvis lille antal af slagterierne, som benyttede søforsikringen, idet vi på dette tidspunkt endnu ikke havde forsikringen af den store varegruppe, bacon, på dansk side.

Vedtagelsen om begrænsningen af søforsikringens maksimum til 100.000 kroner havde til følge, at der blev truffet en genforsikringsaftale med et af vore store søforsikringsselskaber. Der blev med dette selskab, De private Assurandører, oprettet en genforsikringsaftale, hvorefter dette selskab overtog de beløb, vi fik til forsikring udover de 100.000 kroner pr. båd.

Fra 1. oktober 1956, hvor baconhandelen blev frigivet i England, blev det igen således, at det blev de danske slagterier, der skulle tegne søforsikringen, idet man nu gik over til, som før krigen, at sælge bacon på grundlag af de engelske markedsnoteringer, hvilket bl. a. betød, at de danske slagterier fik forsikringspligten.

For andelsslagteriernes søforsikring betød dette en ganske betydelig udvidelse af forretningen, og der blev igen med forsikringsselskabet De private Assurandører oprettet genforsikringskontrakt for baconforsendelsernes vedkommende.

Genforsikringsaftalerne er afsluttet således, at genforsikringen kun hæfter for skader som følge af totalforlis, stranding, ild og kollission, hvorimod de partikulære skader, som brækage, manko og tyveri, er andelsslagteriernes søforsikrings risiko. Sådanne skader er dog normalt små beløb.

Efter at der nu var en betydelig større forretning, og som følge heraf også et bedre fordelingsgrundlag mellem alle slagterierne, blev søforsikringens maksimum forhøjet til 200.000 kroner.

I de seneste år, hvor forsikringsmængden og dermed præmieindtægten er steget væsentligt, og selskabet er blevet betydeligt bedre konsolideret, dels gennem hensættelserne på skadesreguleringskontoen og dels gennem skadesreserven, er vort eget maksimum pr. båd blevet forhøjet.

Vort maksimum for bacon til England og for konservesforsendelser til de oversøiske pladser fastsættes nu til en vis grad i forhold til forsikringsmængden pr. båd, således at vi for de mindre ladninger har disse helt for egen regning, og for de større ladninger et stigende maksimum der dog er begrænset til for Englandsforsendelserne totalt 500.000 kroner for skibe med over 2 millioner forsikringssum, og for oversøiske forsendelser maksimum 450.000 kroner når ladningen overstiger 900.000 kroner.

I denne forbindelse må det bemærkes, at vi for Englandsbådenes vedkommende hver uge har skibe, hvor forsikringssummen ligger på 4—6 millioner kroner, og på de store både specielt til U.S.A. har vi ofte en forsikringssum på omkring 2 millioner kroner.

Yderligere vedtægtsændringer.

På delegeretmødet i marts 1957 blev det vedtaget indenfor søforsikringen at oprette en skadesreguleringskonto til at imødegå et eventuelt underskud. Bestemmelsen herom, der blev en tilføjelse til § 4 lød således:

> »Af årets eventuelle overskud hensættes efter bestyrelsens skøn indtil 25 % på en skadesreguleringskonto, indtil denne har nået en størrelse af 200.000 kroner.
>
> Den resterende del af regnskabets overskud fordeles på medlemmerne i forhold til det hvert medlem i det pågældende år pålignede præmiebeløb.
>
> Såfremt regnskabsåret udviser underskud, dækkes dette af skadesreguleringskontoen i den udstrækning

dette er muligt, og eventuelle yderligere tab fordeles på medlemmerne i forhold til det af hvert medlem i det pågældende år betalte præmiebeløb.«

I 1959 kom der en ny lov om forsikringsvirksomhed.

Selvom søforsikringens vedtægter i realiteten opfyldte lovens bestemmelser, var der dog en række formelle fordringer, der blev foreskrevet i den nye lov, og dette medførte, at det blev nødvendigt at udfærdige helt nye vedtægter.

En af lovens bestemmelser medførte en lille forandring i forsikringens navn, idet loven fordrede, at navnet skulle angive selskabsformen. Dette medførte, at navnet herefter blev: *De samvirkende danske Andels-Svineslagteriers gensidige sø- og krigsforsikringsselskab.*

De øvrige ændringer, loven foreskrev, vedrørte blandt andet bestemmelser for indkaldelse af delegeretforsamling, regnskabsaflæggelse m. v. Det er denne lovs bestemmelser, der blandt andet medfører, at der hvert år på andelsslagteriernes delegeretmøde må holdes en særlig generalforsamling for hvert af forsikringsselskaberne.

Samtidig med de påbudte ændringer blev det vedtaget at forhøje maksimumbeløbet på skadesreguleringskontoen fra 200.000 kroner til 1 million kroner.

Ligeledes skete der en ændring i grundlaget for kapitalfordelingen, idet det blev vedtaget, at kapitalen skulle fordeles med for halvdelens vedkommende i forhold til den af medlemmerne i 5-årsperioden pålignede præmie, og for den anden halvdels vedkommende i forhold til de af medlemmerne i 5-årsperioden anmeldte forsikringssummer.

Denne ændring i fordelingsgrundlaget for kapitalen skyldes, at den efterhånden ret betydende eksportforretning, visse medlemmer har af konserves og tilberedte kødvarer, medfører en betydelig højere præmiesats end for bacon, og de pågældende virksomheder ville komme til at have en uforholdsmæssig stor kapital bundet i søforsikringen.

I denne forbindelse må det erindres, at præmien for konserves

og tilberedte kødvarer til de oversøiske lande meget ofte ligger 5 til 10 gange så højt som baconpræmien på grund af den meget større risiko som følge af tyveri, manko, brækageskader og lignende.

De på delegeretmødet i 1960 vedtagne vedtægter er de i dag gældende vedtægter og lyder som følger:

DE NYE VEDTÆGTER

Navn, hjemsted og formål

§ 1.

Selskabets navn er De samvirkende danske Andels-Svineslagteriers gensidige sø- og krigsforsikringsselskab.

Selskabets hjemsted er København.

Selskabets formål er på grundlag af gensidighed at yde medlemmerne dækning for det tab, som de måtte lide ved sø- eller transportskade på deres vareforsendelser. Selskabet tegner kun direkte forsikringer.

Selskabet består af 2 afdelinger. Afdeling A, der omfatter sø- og transportforsikring bortset fra krigsrisiko, og afdeling B. der kun omfatter krigsrisiko.

Medlemmerne

§ 2.

Som medlemmer kan efter skriftlig begæring til fælleskontoret kun optages de under De samvirkende danske Andels-Svineslagterier hørende svineslagterier og dertil knyttede virksomheder. Kun medlemmer af afdeling A kan optages som medlemmer af afdeling B. Hver afdelings medlemmer er dens ansvarlige deltagere.

Delegeretforsamlinger

§ 3.

Selskabets delegeretforsamling er højeste myndighed i alle selskabets anliggender. Delegeretforsamlingen dannes af medlemmernes delegerede. Hvert medlem har én stemme, der må afgives ved en af dets delegerede.

Delegeretforsamlinger afholdes på selskabets hjemsted og indkaldes af bestyrelsen med mindst 14 dages varsel ved brev til samtlige medlemmer med angivelse af dagsorden.

Dagsordenen og de forslag, der agtes fremsat på delegeretforsamlingen, skal senest 8 dage før denne fremlægges på selskabets kontor til eftersyn for medlemmerne.

Ordentlig delegeretforsamling afholdes hvert år inden udgangen af marts måned samtidig med De samvirkende danske Andels-Svineslagteriers delegeretforsamling. Dagsordenen for den ordentlige delegeretforsamling skal indeholde:

1) Bestyrelsens beretning.
2) Fremlæggelse af det reviderede årsregnskab til godkendelse.
3) Valg af revisorer.
4) Eventuelt.

Overordentlig delegeretforsamling afholdes efter bestemmelse af delegeretforsamling eller bestyrelse, såvelsom når 5 medlemmer skriftligt til selskabet begærer delegeretforsamling afholdt, og ved begæringen angiver, hvad der ønskes behandlet. Sådan overordentlig delegeretforsamling afholdes senest 1 måned efter begæringens fremkomst.

På delegeretforsamlinger træffes beslutninger med almindelig stemmeflerhed, medmindre andet særlig er bestemt.

Selskabets afdeling A's opløsning eller sammenslutning med andet selskab eller forening eller væsentlige ændringer i selskabets formål kan kun vedtages på 2 direkte efter hinanden følgende og med højst 4 ugers mellemrum afholdte delegeretforsamlinger, og når på hver delegeretforsamling mindst 2/3 af de afgivne stemmer er for opløsningen eller sammenslutningen eller formålsændringen. Denne bestemmelse kan alene ændres efter tilsvarende regler.

Afdeling A kan ikke opløses, sålænge afdeling B er i virksomhed. Denne bestemmelse kan ikke ændres.

Afdelings B's virksomhed kan suspenderes ved beslutning af delegeretforsamlingen ved almindelig stemmeflerhed og opløses efter samme regler som gældende for afdeling A.

Iøvrigt kan delegeretforsamlingen vedtage forandringer i og tilføjelser til vedtægterne med mindst 2/3 af de afgivne stemmer.

Forandringer i og tilføjelser til vedtægterne træder dog først i kraft efter stadfæstelse af Handelsministeriet.

Bestyrelse, direktion og tegningsret

§ 4.

Selskabets bestyrelse er den til enhver tid siddende bestyrelse for De samvirkende danske Andels-Svineslagterier.

Selskabets bestyrelse er den til enhver tid siddende bestyrelse for De samforretningsorden nærmere bestemmelser om udførelsen af sit hverv.

Den samlede bestyrelse kan meddele kollektiv prokura.

§ 5.

Bestyrelsen ansætter en eller to direktører til at forestå den daglige ledelse af selskabet.

§ 6.

Selskabet tegnes af bestyrelsens formand i forening med et andet medlem af bestyrelsen eller med en direktør eller af et bestyrelsesmedlem i forbindelse med en direktør. Ved køb, salg eller pantsætning af fast ejendom tegnes selskabet af formanden i forening med to andre bestyrelsesmedlemmer.

Regnskab, over- og underskudsfordeling, revision m. v.

§ 7.

Regnskabsåret følger kalenderåret.

Årsregnskabet udfærdiges og underskrives af direktionen, hvorefter det vedtages af bestyrelsen og med dennes underskrifter indstilles til delegeretforsamlingens godkendelse.

Senest 8 dage før delegeretforsamlingen skal regnskabet i revideret stand fremlægges på selskabets kontor til eftersyn for medlemmerne og tilstilles hvert medlem. Det af delegeretforsamlingen godkendte regnskab forsynet med underskrifter af direktion og bestyrelse samt med revisionspåtegning tilstilles medlemmerne senest 1 måned efter delegeretforsamlingens afholdelse og offentliggøres i andelsbladet.

§ 8.

Regnskabet omfattende driftsregnskab og status for hver afdeling opstilles i overensstemmelse med de i lov om forsikringsvirksomhed indeholdte regler.

For afdeling A gælder følgende regler:

I regnskabet skal føres til udgift renten af de i søforsikringen ved årets begyndelse på medlemmernes kapitalkonti henstående beløb. Bestyrelsen fastsætter hvert år den procent, hvormed kapitalen skal forrentes.

Af årets eventuelle overskud hensættes efter bestyrelsens skøn indtil 25 % på en skadesreguleringskonto, indtil denne har nået en størrelse af 1 million kroner.

Den resterende del af regnskabets overskud fordeles på medlemmerne i forhold til det hvert medlem i det pågældende år pålignede præmiebeløb.

Såfremt regnskabsåret udviser underskud, dækkes dette af skadesreguleringskontoen i den udstrækning, dette er muligt, og eventuelle yderligere tab fordeles på medlemmerne i forhold til det hvert medlem i det pågældende år pålignede præmiebeløb.

Ved hvert regnskabsårs slutning træffer bestyrelsen bestemmelse om, hvorvidt det enkelte medlem skal indbetale sin andel af eventuelt underskud helt eller delvis, eller beløbet kan debiteres medlemmets kapitalkonto. Renter og medlemmernes andel i overskuddet udbetales medlemmerne efter hvert regnskabsårs afslutning, medmindre andet måtte følge af nedenstående regler.

Efter afslutningen af regnskabsåret 1964 finder en regulering af kapitalen sted, idet denne for halvdelens vedkommende sættes i et bestemt forhold til den medlemmerne i årene 1960/64 pålignede præmie, og for den anden halvdels vedkommende i forhold til de af medlemmerne i samme periode anmeldte forsikringssummer. Forholdstallene bestemmes af bestyrelsen. Medlemmer, der pr. 31/12 1964 har større kapital indestående, får denne udbetalt. Medlemmer, der har mindre kapital indestående, er berettigede til at indbetale det manglende beløb kontant. Hvis sådanne medlemmer ikke benytter denne adgang, er de forpligtet til at lade renter og andel i overskuddet i den følgende femårsperiode indgå på hver enkelts kapitalkonto indtil beløbet er fuldt dækket. Sådan regulering finder sted hvert femte år, idet kapitalen pr. 31/12 1969 sættes i forhold til den i årene 1965—69 pålignede præmie og de anmeldte forsikringssummer og så fremdeles. Forholdstallene bestemmes også fremtidig af bestyrelsen. Bestyrelsen skal være berettiget til ved en femårsperiodes udløb at træffe bestemmelse om, at regulering af kapitalen vil være at udsætte til næste femårsperiodes udløb, såfremt forholdene efter bestyrelsens skøn gør en sådan udsættelse rimelig.

For afdeling B gælder følgende regler:

Fra 1. januar 1960 at regne er af medlemmerne i forhold til deres præmiebetaling i årene 1955—1959 incl. indbetalt en skadesreguleringsfond, stor kr. 500.000.

Ved hvert regnskabsårs afslutning træffer bestyrelsen bestemmelse om, hvorvidt eventuelt overskud kan udbetales eller skal henlægges til skadereguleringsfonden, idet formålet skal være, at skadesreguleringsfonden skal udgøre mindst 50 % af de sidste 5 års præmiebetaling, inclusive det sidst afsluttede regnskabsår.

I tilfælde af underskud i regnskabsåret kan der fra skadesreguleringsfonden overføres beløb til dækning af driftsunderskuddet. Denne overførsel fra skadesreguleringsfonden er dog for det enkelte år begrænset til maksimum 50 % af det i fonden indestående beløb.

Det overskud, der herefter vil være at udbetale, eller det underskud, der vil være at indkræve, fordeles mellem medlemmerne efter de disse pålignede præmier i de sidste 5 regnskabsår inclusive det sidst afsluttede regnskabsår.

For opfyldelsen af en afdelings forpligtelser hæfter samtlige afdelingens medlemmer subsidiært én for alle og alle for én.

§ 9.

Henlagte midler frugtbargøres gennem indskud i banker og/eller sparekasser, ved køb af værdipapirer og/eller ved udlån til medlemmerne og/eller andre virksomheder tilknyttet De samvirkende danske Andels-Svineslagterier, alt efter bestyrelsens nærmere bestemmelse.

§ 10.

Selskabets årsregnskab revideres af mindst to af den ordentlige delegeretforsamling for ét år ad gangen valgte revisorer, hvoraf mindst én skal være statsautoriseret. Revisorerne skal opfylde de i lov om forsikringsvirksomhed opstillede betingelser.

Udtræden og ophævelse

§ 11.

Udmeldelse af en af selskabets afdelinger kan kun ske med ½ års skriftligt varsel til en 31. december.

Udtrædende medlemmer fra afdeling A er først løst fra deres forpligtelser overfor afdelingen, når samtlige de inden udtrædelsesårets udløb indtrufne skader er endeligt afviklede.

Medlemmer, der udtræder eller udelukkes af afdeling B, hæfter for afdelingens forpligtelser på udtrædelsestiden. For skader på forsendelser dog kun, når afdelingens risiko er begyndt før udtrædelsen. De har intet krav på udbetaling af nogen del af afdelingens midler.

Udmeldes eller udelukkes et medlem af De samvirkende danske Andels-Svineslagterier, udtræder pågældende af nærværende selskabs afdelinger med regnskabsårets udgang.

Medlemmer, som udmeldes eller udelukkes af afdeling A, udbetales inden 3 måneder efter, at den risiko, som er løbende på udtrædelsestiden, er endeligt opgjort, 50 % af det på pågældende medlems kapitalkonto henstående beløb. De andre 50 % tilfalder selskabet og indgår i næste års driftsregnskab. Yderligere krav har pågældende medlem ikke på selskabet eller dets midler.

§ 12.

I tilfælde af selskabets afdeling A's ophævelse fordeles den herunderhørende skadesreguleringsfond i forhold til de enkelte medlemmers kapital og udbetales de enkelte medlemmer tilligemed det på medlemmernes kapitalkonto henstående beløb.

I tilfælde af afdeling B's ophævelse fordeles den herunderhørende skadesreguleringsfond mellem de enkelte medlemmer i forhold til medlemmernes præmiebetaling i de sidste fem fulde regnskabsår.

Forskellige bestemmelser

§ 13.

De i hver af selskabets afdelinger interesserede medlemmer betaler ved påkrav den i hvert enkelt tilfælde fastsatte præmie.

Skulle denne præmie ikke være tilstrækkelig til bestridelse af afdelingens udgifter, søger bestyrelsen, om den skønner det fornødent, til dækning heraf at optage et midlertidigt lån. Hvis de af medlemmerne til indbetaling pålignede beløb ikke er indbetalt til selskabet kontant senest 14 dage efter påligningsskrivelsens dato, er selskabet berettiget til at forlange beløbet forrentet med 6 % p. a. fra nævnte dato.

§ 14.

Anerkendelse af skader foretages af bestyrelsen.

Erstatningsudbetalinger skal finde sted senest 1 måned efter, at bestyrelsen har været i stand til at indhente de oplysninger, der er fornødne til bedømmelsen af forsikringsbegivenheden og fastsættelse af forsikringsydelsens størrelse.

§ 15.

Bestyrelsen er berettiget til i et andet selskab eller forening at lade genforsikre en så stor del af enhver forsikring, som den efter omstændighederne finder passende.

Sådan genforsikring medfører ingen forandring i selskabets og den forsikredes gensidige forhold.

Således vedtaget på selskabets ordentlige delegeretforsamling i København den 17.—18. marts 1960.

Foranstående vedtægter for De samvirkende danske Andels-Svineslagteriers gensidige sø- og krigsforsikringsselskab, der træder i stedet for de for selskabet senest under 17. november 1957 godkendte vedtægter, stadfæstes herved i medfør af § 24 i lov om forsikringsvirksomhed af 13. maj 1959 som gældende indtil videre.

Handelsministeriet, den 15. september 1960.

P. M. V.

G. Backhaus.

Tiltrædes:

Søforsikringen i dag.

I den periode på ca. 65 år, som denne beretning omfatter, er der på alle områder, såvel de tekniske som de økonomiske, sket store ændringer. Den tekniske udvikling indenfor skibene vil i nogen grad kunne følges ved at se på det udpluk af eksportbådene, som er afbildet i denne beretning.

Skibenes indretning vil selvfølgelig ikke direkte kunne ses af billederne, der tænkes her på lastrummenes indretning med mellemdæk og kølerum, men den ændring, der er i det ydre, kan siges at genspejle sig i det indre.

Den økonomiske udvikling og udviklingen i selve eksporthandelens størrelse afspejler sig i præmieindtægten, som i de første år under krigen 1914—1918, ganske vist påvirket af de specielle genforsikringsforhold, lå på op til 50.000 kroner pr. år, i begyndelsen af tyverne kom præmien op på ca. 250.000 kroner, og et enkelt år på 400.000 kroner. I årene fra 1925—26 og helt op til anden verdenskrig lå præmieindtægten på ca. 150.000 kroner pr år.

Siden eksporthandelen er kommet rigtig i gang efter den anden verdenskrig, og forsikringen af baconforsendelserne igen kom på dansk side, har præmieindtægten pr. år ligget langt over 1 million kroner og nåede i 1963 op på 1¾ million kroner for en forsikringssum på ca. 2 milliarder kroner.

Andelsslagteriernes søforsikring kan med rette betegnes som en god forretning for slagterierne, når man ved 50-årsdagen i år, på trods af den lille og på et enkelt virkeområde stærkt koncentrerede forretning, igennem de 50 år ikke har haft ét driftsår med underskud, når man ser bort fra 1952, som midlertidigt sluttede med et stort minus.

Hvormange penge, andelsslagterierne og de dertil knyttede virksomheder har tjent eller sparet i søforsikringspræmie, kan ikke direkte udledes af regnskabstallene, idet det sparede eller tjente beløb ikke alene er det regnskabsmæssige overskud men et betydeligt højere beløb, idet andelsslagteriernes søforsikring har givet sine medlemmer en mere udvidet dækning, end de betalte præmier er udtryk for.

Hertil kommer, at medlemmerne siden 1926 har fået forrentet deres kapitalindestående, altså overskuddet fra årene 1914—1925. De vigtigste poster fra regnskaberne er anført i omstående oversigt.

Baconforretningen på England har for de fleste af årene været den store forsikringsmængde og har dermed også givet den største præmieindtægt og den største fortjeneste. Når denne del af forretningen har været så god, skyldes dette, at eksportbådene til England har sejlet så ualmindeligt godt og ikke har haft havarier, totalforlis, grundstødninger eller kollisioner af alvorligere art.

Selvom de første 50 år er forløbet uden alvorlige skader, må man ikke glemme, at risikoen stadig er tilstede, såfremt uheldet er ude, og man må forudse, at det skal og må komme en dag, så kan det gode indtryk af forretningen med ét vende. I dag kan der med de nuværende forsikringssummer pr. skib ved et enkelt alvorligt havari eller totalforlis tabes flere års præmie.

Andelsslagteriernes søforsikring er som omtalt gennem genforsikringen sikret mod katastrofen, og det vil under de nuværende forhold blive genforsikringen, som vil komme til at tage det store tab.

Skulle den store skade indtræffe, er andelsslagteriernes søforsikring i dag, i kraft af skadesreguleringskontoen, der nu har nået en størrelse på over 600.000 kroner, og også gennem skadesreserven, så godt konsolideret, at medlemmerne i andelsslagteriernes søforsikring kan føle sig helt sikre gennem deres eget søforsikringsselskab.

FÆLLESBESTYRELSESMODE I AUGUST 1964

Fra venstre: proprietær H. Krogh Sørensen, bestyrelsesmedlem, husmand Niels Korsgaard, bestyrelsesmedlem, gårdejer Johs. Nielsen, bestyrelsesmedlem, husmand G. Biel-Knudsen, bestyrelsesmedlem, fuldmægtig Bodil Pedersen, forsikringsafdelingen, direktør P. J. Svare, sekretær Annelise Bügel, direktør H. Behnke, forstander J. Dons Christensen, formand for bestyrelsen, gårdejer Verner Andersen, næstformand for bestyrelsen, direktør A. O. Arentsen, bestyrelsesmedlem, direktør C. Gade, bestyrelsesmedlem, gårdejer Nydam Jensen, bestyrelsesmedlem, gårdejer Jørgen Fallesen, bestyrelsesmedlem, fuldmægtig Svend Karlsen, forsikringsafdelingen, direktionssekretær Sv. Dyrløv Madsen. Fraværende folketingsmand Niels Eriksen, bestyrelsesmedlem.

Oversigt over de vigtigste poster fra søforsikringens regnskaber.

År	Præmieindtægt	Genf. præmie	Skader	Genf. Andel i skader	Overskud der udbetales eller tilskrives	Medlemmernes kapital	
1914	17.927,–	—	—	—	17.465,–	17.465,–	
1915	51.980,–	—	550,–	—	52.123,–	69.588,–	
1916	50.088,–	—	10.102,–	—	40.818,–	110.407,–	
1917	35.258,–	—	—	—	41.555,–	151.962,–	
1918	1.053,–	—	—	—	2.007,–	153.970,–	
1919	2.488,–	—	2.692,–	—	5.496,–	159.466,–	
1920	23.731,–	—	—	—	67.401,–	1.121.790,–	
1921	248.324,–	—	716,–	—	297.213,–	1.419.004,–	*Kr. 894.921,-
1922	248.916,–	—	84.055,–	—	218.286,–	1.637.290,–	
1923	341.790,–	—	8.767,–	—	401.925,–	2.039.215,–	
1924	416.741,–	—	28.364,–	—	488.349,–	2.527.565,–	
1925	241.701,–	—	28.003,–	—	303.400,–	2.830.965,–	
1926	138.901,–	—	13.057,–	—	125.047,–	2.100.332,–	*Kr. 776.052,-
1927	147.844,–	—	14.240,–	—	134.024,–	2.136.691,–	
1928	156.781,–	—	1.977,–	—	167.271,–	2.174.497,–	
1929	166.469,–	—	8.273,–	—	160.924,–	2.215.240,–	
1930	171.639,–	—	3.014,–	—	174.779,–	2.259.172,–	
1931	138.838,–	—	12.080,–	—	130.290,–	2.232.695,–	
1932	131.387,–	—	4.058,–	—	139.042,–	1.912.235,–	**Kr. 339 792,-
1933	150.082,–	—	7.549,–	—	147.939,–	1.934.589,–	
1934	142.729,–	—	8.233,–	—	127.353,–	1.956.066,–	**Kr. 77.050,-
1935	136.593,–	—	14.380,–	—	112.235,–	1.900.646,–	
1936	140.570,–	—	15.271,–	—	118.293,–	1.928.097,–	
1937	135.786,–	—	6.068,–	—	123.702,–	1.950.216,–	
1938	134.373,–	—	4.334,–	—	123.820,–	1.967.914,–	
1939	141.979,–	—	23.818,–	—	110.869,–	1.984.443,–	
1940	76.005,–	45.725,–	29.899,–	—	÷ 6.626,–	1.988.809,–	
1941	19.967,–	—	1.527,–	—	17.355,–	2.001.385,–	
1942	13.076,–	—	810,–	—	10.973,–	2.013.155,–	
1943	12.577,–	—	9.184,–	—	2.954,–	2.021.236,–	
1944	28.393,–	—	1.069,–	—	25.420,–	2.040.764,–	
1945	29.803,–	—	2.498,–	—	27.367,–	2.062.389,–	
1946	20.203,–	—	1.348,–	—	16.691,–	2.080.349,–	
1947	54.919,–	—	13.386,–	—	34.329,–	2.112.618,–	
1948	51.474,–	—	11.422,–	—	36.773,–	2.145.515,–	
1949	77.929,–	568,–	6.454,–	—	65.275,–	2.194.388,–	Kapitalreg. pr. 1/1-50

Fortsættes næste side

*Overført fra Krigsforsikringens formue.

**Udbetalt af Krigsforsikringens formue.

År	Præmieindtægt	Genf. præmie	Skader	Genf. andel i skader	Overskud der udbetales eller tilskrives	Medlemmernes kapital	Skadesreguleringskonto
1950	226.869,–	1.114,–	64.333,–	—	156.334,–	1.976.196,–	—
1951	442.444,–	—	101.916,–	—	286.293,–	1.978.106,–	—
1952	241.215,–	4.668,–	534.605,–	—	÷ 311.606,–	1.978.106,–	—
1953	366.180,–	54.318,–	131.980,–	536,–	158.310,–	1.979.883,–	75.000,-
1954	456.180,–	121.280,–	134.958,–	604,–	149.175,–	1.982.326,–	150.000,-
1955	443.301,–	593.616,–	134.871,–	2.765,–	171.767,–	1.989.784,–	200.000,-
1956	572.734,–	168.778,–	232.224,–	4.794,–	131.911,–	2.000.304,–	250.000,-
1957	1.073.631,–	387.653,–	297.295,–	—	231.449,–	2.001.697,–	365.000,-
1958	1.299.227,–	409.116,–	492.359,–	43.749,–	312.310,–	2.002.862,–	505.000,-
1959	1.408.603,–	452.378,–	522.415,–	21.510,–	311.369,–	2.004.601,–	640.000,-
1960	1.492.523,–	475.943,–	605.096,–	17.146,–	287.650,–	2.008.947,–	
1961	1.605.716,–	544.784,–	536.040,–	25.311,–	362.138,–	2.012.880,–	
1962	1.661.552,–	530.317,–	535.767,–	25.652,–	425.970,–	2.019.300,–	
1963	1.769.262,–	104.385,–	661.458,–	69.833,–	423.298,–	2.050.438,–	
	17.157.751,–	3.894.643,–	5.362.515,–	211.900,–	7.158.505,-		

Tilbagebetalt vedr. 1952 455.303,–

7.613.808,–

Oversigt over de vigtigste poster fra krigsforsikringens regnskaber.

År	Præmieindtægt	Genforsikrings-præmie	Skader	Genf. andel i skader	Overskud	Udlodning
1939*	779.483,–	—	***1.694.575,–	—	113.370,–	
1940**	362.564,–	—	306.445,–	—	471.274,–	
1941	144.597,–	—	÷ 119,–	—	154.538,–	
1942	47.086,–	—	5.475,–	—	59.143,–	
1943	52.915,–	—	19,–	—	72.256,–	
1944	78.401,–	—	—	—	101.619,–	
1945	44.081,–	—	2.099,–	—	67.289,–	
1946	15.848,–	—	—	—	58.487,–	
1947	27.299,–	—	9.448,–	—	46.713,–	
1948	22.648,–	—	—	—	56.194,–	
1949	35.417,–	—	—	—	77.941,–	pr. 1/1-50 udlodning 1/3 af indb. præmie kr. 536.781,-
1950	100.487,–	—	—	—	131.184,–	
1951	193.803,–	—	—	—	200.984,–	
1952	66.844,–	—	—	—	99.422,–	
1953	78.380,–	6.219,–	—	—	146.916,–	Udbetalt til medlem kr. 500.000,-
1954	98.994,–	18.814,–	—	—	94.443,–	
1955	96.066,–	15.350,–	—	—	97.386,–	
1956	121.868,–	69.556,–	2.212,–	—	68.828,–	
1957	307.021,–	212.072,–	3.162,–	—	110.719,–	
1958	217.214,–	137.016,–	2.187,–	—	120.888,–	
1959	236.063,–	151.955,–	—	—	119.167,–	
1960	234.800,–	151.923,–	—	—	61.067,–	-/3-60 udloddet kr. 810.690,-
1961	204.704,–	133.564,–	—	—	24.107,–	
1962	219.681,–	135.726,–	—	—	72.762,–	
1963	247.107,–	154.238,–	—	—	81.099,–	
	4.033.371,–	1.186.433,–	2.025.503,–		2.707.796,–	

* Ekstraordinær præmie i 1939 1.028.538,–

** Tilbagebetalt i 1940 1.028.538,–

*** Provénu 1.634.106,– indgået i 1940

C. C. PETERSEN
KØBENHAVN